

Certitudine și simbol

Acest sfârșit de an pulsează rodnic pe întinderea pământului românesc. Este sfârșitul întâiului an al cincinalului revoluției tehnico-științifice, care, prin succesele obținute de către întreg poporul român, constituie o treaptă de mare importanță în procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, constituie o materializare durabilă a prevederilor înscrise în Cartea de aur a națiunii.

Pe fundalul acestor efervescente ce poartă profunde semnificații istorice, acum când cei ce făuresc istoria își definesc și mai bine profilul în spiritul muncii, al transformărilor revoluționar-patriotice, tinăra generație își întregeste destinul prin devenirile de zi cu zi ale acestei națiuni.

Semnarea angajamentului solemn constituie un simbol și o certitudine a voinței neabătute a tinerei generații de a confirma faptul că este profund conștientă de sensul istoriei, de a contribui prin munca și capacitatea sa creatoare la împlinirea mărețelor idealuri ale poporului nostru.

FORUM STUDENTESC

Gînd nesfîrșit

Dragoste, chemare, lumină — început de zori și adunări de stele la sfatul acestei iubiri — acolo, la focul puternic al lemnului din sănătatea naturii. Acolo a început. Acolo am auzit prima doină de jale și prima strigare a buciului — Vîno!

M-am dus și am luat în mîini tot dreptul de a fi și de a continua, am luat în ochi toate luminile pe care doar diminețile ni le dau cu roua lor și am urcat munții temători strigîndu-i soarelui-lumină!

Am auzit apoi șoptul copacilor curgători și cîntecul pădurilor, pînă la marea fremătătoare ca un suflet. Ne-au ajutat iarna, gerurile zimțate, culoarea tare a vieții. Am cules rodul livezilor și am văzut mustul piersicilor curgînd pe brațele românilor și am băut la masa lor vinul curajului.

De atunci, am numărat timpul în unități mici de măsură, ca să putem socoti mai bine cînd am ascultat prima oară liniștea, sau cînd am pus prima coroană de flori a păcii în părul bogat al frumoasei fete pe care ațîșia au

vrut s-o fure. A trebuit să fug de dragul ei la zmeii cei răi și să mă ajut din licoarea biruinței pînă cînd cetatea nu a mai fost Mecca, ci sălaşul liniștei și al dorului de oameni curați.

Au mai trecut alte trei zile... și alte trei nopți și am auzit la poarta mea un glas străin și un lătrat de ciini care m-au trezit în miez de noapte și m-am dus pe drum alb, de lună plină.

Întoarce-ți bătrîn înțelept ochii spre mine, ca să-mi amintesc mai bine blîndețea lor, căci plec... mă duc să-i caut pe prietenii sau pe dușmanii mei... și am văzut pe drumurile pe care am umblat atîtea grădini ofilite și atîtea întuneric, că nu mi-au ajuns degetele mîinilor să le strîng în palmele uscate de dor, nici crengile pomilor ca să le cuprind și să le sorb seva, a mulțumire, a întoarcere, a rămînere.

M-am întors nou și drept: iată-mă!

Îți sărut degetele și părul ăsta bogat, fată frumoasă... Românie, ca să înțelegi că-ți stau la poale, să-mi spui povești, să-mi cînși de dragoste și să mă mîngîi, cum numai tu știi.

LIA LUCIA PETRIC

RASFRINGERI

Amintiri din... studentie

II

Nu știu alții cum sint, dar eu, cind mă gindesc la locul trecerii mele spre redacție, la căminul 15, la scara aceea frumos plingătoare la care veneau seara să-și astimpe setea Feții-frumoși ai complexului, la nopțile lungi de vară cu iubirile lor fără capăt, la colțul căminului cel tencuit de care mă țineam cind incepeam să merg copăcel prin întineric, la scara după care se ascundeau ei cind se jucau de-a mijașca, și la alte jocuri și insomnii pline de hazul și farmecul lor idilic, parcă-mi tresaltă și acum inima de bucurie!

Și, doamne, frumos era pe atunci, căci și bursa era, și părinții imi erau sănătoși și trimeteau bani, și copiii Politehnicii și copilele Universității erau de-a pururi în petrecere cu noi și toate imi mergeau după plac, fără gînd la sesiune, de parcă toată lumea era a mea!

Și eu eram vesel ca după o tuică bună și sturlubatic și copilăros ca vinul în tulburarea sa.

Și ea, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, imi zicea cu zimbet uneori, cind incepea a se ivi dintre perdele după ce era strigată: „leși copile cu părul pletos, afară și du-te după potol, doar n-o să pierd eu vremea”. Și vremea o pierdeam după placul meu...

Știa, vezi bine, dinșa cu cine are de-a face, căci eram feciorul ei, care și ea cu adevărat că știa a face multe și mari minunății: alunga norii negri de pe deasupra „căminului” nostru și abătea injurii în alte părți, infingînd unghia în cei de-afară, dinaintea ușii, încheaga minciuni numai din două vorbe, de se încrucea lumea de mirare; și mai mult decît atîta: oleacă ce nu-i venea ei la socoteală căutătura mea, îndată pregătea, cu ochiul înlăcrimat, puțină prefăcătorie adunată cu grijă în răcoarea serilor; ori mai în grabă lua căpșorul meu la gura ei, zicînd: „Cum nu se dioache călcîișul sau gura sobei, așa să nu mi se dioache drăgălașul!” și-mi făcea apoi cite un benchi boghet în frunte, ca să nu-și prăpădească odorul!... Așa era Ea în vremea studentiei mele, plină de minunății, pe cit mi-aduc aminte; și-mi aduc bine aminte, căci brațele ei m-au legănat, cind îi sărutam gura dulce și mă alintam la sinu-i gîngurînd și uitîndu-mă în ochii ei cu drag! Și hrană din hrana ei, și bani din banii ei am împrumutat, și a iubi de la ea am învățat.

Dar vremea trecea cu amăgelele și eu creșteam pe nesimțite, și tot alte gînduri imi zburau prin cap și alte plăceri mi se deșteptau în suflet, și în loc de înțelepciune, mă făceam tot mai neastîmpărat și dorul meu era acum nemărginit; căci sprintar este gîndul omului, pe ale cărui aripi te poartă dorul neconținut și nu te lasă în pace, pînă intri în sesiune.

Însă vai de omul care se ia pe gînduri! Uite cum te trage pe furîș plăcerea la adînc, și din veselia cea mai mare cazi deodată în uricioasa intristare.

Hai mai bine despre studentie să vorbim, căci ea singură este veselă și minunată. Și drept vorbind, a-cesta-i adevărul.

Dar vremea trecea cu amăgelele și eu creșteam pe nesimțite, și tot alte gînduri imi zburau prin cap și alte plăceri mi se deșteptau în suflet, și în loc de înțelepciune, mă făceam tot mai neastîmpărat și dorul meu era acum nemărginit; căci sprintar este gîndul omului, pe ale cărui aripi te poartă dorul neconținut și nu te lasă în pace, pînă intri în sesiune.

Însă vai de omul care se ia pe gînduri! Uite cum te trage pe furîș plăcerea la adînc, și din veselia cea mai mare cazi deodată în uricioasa intristare.

Hai mai bine despre studentie să vorbim, căci ea singură este veselă și minunată. Și drept vorbind, a-cesta-i adevărul.

Hai mai bine despre studentie să vorbim, căci ea singură este veselă și minunată. Și drept vorbind, a-cesta-i adevărul.

„Banca rezervelor”

Ce-i pasă studentului, cind mama și tata se gîndesc la treburile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mîine. Studentul încolțec pe știința sa gîndește că se află călare pe un cal năzdrăvan, care aleargă de voie bună, pe care îl strunește cu tot dinadinsul și răcnește la el de-ți ia auzul; și de cîde jos, crede că l-a trîntit calul, și își descarcă toată minia în puterea cuvîntului...

Așa eram eu la vîrsta aceea fericită, și așa cred că sint toți studenții de cind îi lumea asta și pămîntul, măcar să zică cine ce-a zice.

GHEORGHE CRIȘAN
Electrotehnica II

Angajament către țară

În aceste zile a fost declanșată în toate Asociațiile Studenților Comuniști acțiunea de semnare a Angajamentului solemn, moment politic de o însemnătate deosebită în viața fiecărui membru A.S.C. Semnarea angajamentului solemn constituie prilejul unei analize temeinice a modului în care acționează tîna generație universitară pentru îndeplinirea hotărîrilor adoptate de Congresul al XI-lea al P.C.R., a indicațiilor privind educarea comunistă și revoluționară a tineretului, date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, la Congresul educației politice și al culturii socialiste, a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R.

Întîrînd solemnitatea momentului intrării studenților în A.S.C., acțiunea de semnare a Angajamentului solemn, desfășurată în contextul muncii avîntate a întregului popor pentru îndeplinirea sarcinilor primului an a cincinalului revoluției tehnico-științifice, exprimă atașamentul Asociațiilor Studenților Comuniști, alături de întregul nostru tineret la politica partidului și statului nostru, determină angajarea și mai hotărîtă a studenților la însușirea ideologiei partidului nostru, la îndeplinirea Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism.

Fără îndoială, la acest moment sărbătorec, solemn, Asociațiile Studenților Comuniști se prezintă cu un bilanț bogat de realizări, mărturie a unei intense activități profesionale, științifice și productive, a unei consecvente activități politico-educative. La Facultatea de electrotehnică, spre exemplu, peste 98% din studenții promoși au medii peste 7, iar la Facultatea de inginerie chimică valoarea producției realizate într-un an este de 4.540 lei/student, însumînd în total, la nivelul întregii facultăți aproape 4 milioane lei. Este semnificativ de altfel, faptul că aceste facultăți pentru a doua oară consecutiv sint evidențiate la nivel național în cadrul întrecerii „Fiecare asociație a studenților comunisti - colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”.

La Institutul de medicină procentul studenților integrați depășește 97%, la Institutul agronomic valoarea activităților de muncă patriotică este de peste 220.000 lei, iar la Facultatea de mecanică agricolă valoarea lucrărilor de muncă patriotică este de 819 lei/student. Desigur, lista organizațiilor cu rezultate remarcabile este mult mai lungă, ea evidențiază încă odată maturitatea politică, responsabilitatea cu care studenții răspund comandamentelor sociale actuale.

Neîndoiește, acțiunea de semnare a Angajamentului solemn, creînd un teren larg afirmării forței și combativității colectivelor de studenți, va stimula eforturile acestora în vederea sporirii participării la întreaga activitate economică, politică, socială, culturală a municipiului și județului, va contribui la creșterea răspunderii față de realizarea sarcinilor profesionale și obștești, la întărirea disciplinei de organizație.

Adunările generale de semnare a Angajamentului solemn sint precedate de discuții individuale organizate de către birourile A.S.C. ale anilor de studii cu toți membrii și membrii asociații din organizațiile respective, inclusiv cu aceia care indeplinesc funcții la nivelele superioare ale organizației. Conținutul discuțiilor se referă, în principal, în mod critic și autocritic la pregătirea profesională și politică, la activitatea obștească desfășurată. Intrucît semnarea angajamentului solemn exprimă exigențele sporite ale organizației față de activitatea și calitățile moral-politice ale tinerilor, un capitol larg al discuțiilor este consacrat modului în care membrii A.S.C. își organizează munca și viața în deplină concordanță cu principiile și normele muncii și vieții comuniste, ale eticii și echității socialiste. Iată de ce atitudinea și comportarea în școală, în familie și societate sint teme de interes major în cadrul discuțiilor individuale. Ele prilejuiesc manifestarea unei atitudini ferme, intransigente față de studenții care săvîrșesc acte de indisciplina, manifestă tendințe de delăsare, încalcă normele de conviețuire și legalitatea socialistă. În baza constatărilor privind abaterile săvîrșite, birourile de an supun dezbaterii și sancționării în adunările generale a tuturor acestor cazuri. Se poate aprecia că, datorită caracterului lor de a evidenția rezultatele pozitive, de a dezvălui și combate neajunsurile, discuțiile individuale reprezintă una din cele mai importante etape ale acțiunii de semnare a „Angajamentului solemn”.

Adunările generale de semnare a angajamentului solemn urmînd discuțiilor individuale, constituie un moment de seamă în viața fiecărei organizații, avînd menirea de a realiza o temeinică analiză a întregii activități a A.S.C., determinînd o cotitură radicală în sensul îmbunătățirii ei de ansamblu. Ceremonialul acestor adunări generale, semnificative pentru caracterul lor, pentru atmosfera în care se desfășoară, contribuie la solemnitatea momentului semnării Angajamentului solemn, la creșterea răspunderii față de calitatea de tînar comunist. Întreaga acțiune se desfășoară astfel încît aduce o contribuție importantă la consolidarea politică și organizatorică a organizațiilor A.S.C., la creșterea prestigiului și influenței acestora în rîndul întregii studentimii.

Semnarea Angajamentului solemn de către toți membrii A.S.C., români, maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități, fete și băieți, reprezintă un eveniment cu deosebite semnificații politice, care convinge și obligă pe fiecare student să-și îndeplinească în permanență și cu maximă responsabilitate obligațiile față de societate, să se pregătească temeinic pentru muncă și viață, astfel încît să-și aducă contribuția efectivă la îndeplinirea grandiosului program adoptat de Congresul al XI-lea al P.C.R.

Acuități

Ca în fiecare an, Consiliul U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara organizează tradiționala Sărbătoare a Revelionului. Gazda lui va fi în acest an cantina 1 I.P.T. (complex). Pentru a putea lua parte înscrieți-vă din timp (cel tîrziu pînă la 20 decembrie) la sediile Consiliilor U.A.S.C. din institute, la comisiile pentru munca educativă în cămine și cantine și asistență socială. Contribuția studenților este de 30 de lei. Veți trăi un Revelion '77 cu adevărat... studentesc.

După apreciatele turnee prin unele centre universitare și orașe muncitorești, cenaclul „Amfiteatrul artelor” organizat și condus de revista „Viața studentescă” și „Amfiteatrul”, va poposi în sfîrșit și în municipiul Timișoara. Evenimentul se va produce în 11 decembrie, cînd, în sala Olimpia, va avea loc un singur spectacol al acestui prestigios cenaclu studentesc, în care, sperăm, vor evolua și talentați studenți timișoreni. Procurați-vă din timp bilete!

Pentru colegii mei, L. M. și R. T., autorii reportajului despre balul bobocilor.

Frați într-ale bobocilor! Să nu vă cuprindă durerea de măsele că nu ați văzut „tămbălăul” medicinștilor. Nu vă putea folosi decît cel mult ca oilor, iarba din parcul rozelor. Fiți caimi și nu risipiți, ca ei, hirtia igienică. Pe maestrul Odoleanu cu orchestra sa, îl puteți găsi oricînd cîntînd la „Central” sau... mai știu pe unde apucă.

Lăsați supărarea că nu ați văzut-o pe miss Eleonora Munteanu, de obicei foarte drăguță, și resemnați-vă măcar pentru un an.

S-ar fi putut întîmpla că unui din voi să fie chiar omul necesar pentru jumătate plus unu' de politehniști prezenți în hol.

Era păcat să stricați acest raport numai de dragul... știu eu cui!?

Așteptați reprogramarea!

Un f.f. posesor al unei invitații.

Dintr-o neatenție a redacției și din vina fotoreporterului Gheorghe Târțan a fost introdusă în cadrul articolului „Dulcele nepăsări ale tineretii”, o poză aparținînd studentului Ildoreanu Tudor, student fruntaș al Facultății de științe ale naturii, secția Informatică. Din scrisoarea adresată redacției și din verificările ulterioare s-a constatat că poza a fost făcută cu prilejul ceremoniei căsătoriei a doi colegi de grupă și nicidecum în contextul în care ea a apărut în revistă. Facem cuvenita dezmințire pentru a apăra o realitate.

● Cu acest prilej anunțăm că revista nu ia în considerare scrisorile anonime adresate redacției!

Mica publicitate complex

- Pierdut balul Medicină. Il declar nul.
- „Bărbat prezentabil, înălțime 1,8 m - restul dimensiunilor neglijabile în raport cu prima - caut parteneră pentru...”.
- „Primim fete în gazdă, căminul 2 MV”.
- Cu nemărginită durere anunțăm... apropiata sesiune.
- Schimb sesiunea din decembrie contra sesiune în ianuarie, student la construcții.
- Găsit indicator „Trecere pentru pietoni” călcat în... picioare.
- AM AFLAT CU EMOȚIE CĂ, DUPĂ CALENDAR, A SOSIT IARNA!

CONSILIUL U.A.S.C. DIN C.U. TIMIȘOARA

organizează concursul de creație
„STUDENTII CINSTESC GLORIA
NEAMULUI”

dedicat împlinirii a 100 de ani de la cucerirea
independenței de stat a României.

Compartimente:

- literatură (poezie, proză, dramaturgie, eseu)
- muzică (vocală și instrumentală),
- artă plastică (pictură, grafică etc.),
- fotografii și diapozitive,
- filme și scenarii de film.

Concursul este deschis tuturor studenților
centrului universitar Timișoara.

Premii

(pentru fiecare compartiment în parte)

- Cîte un premiu I a 400 lei
- Cîte un premiu II a 300 lei
- Cîte un premiu III a 200 lei
- Cîte două mențiuni a 100 lei

Informații și depunerea lucrărilor pînă la 31
martie 1977, la Casa de cultură a studenților,
camera 6 (B-dul Tineretii nr. 9, telefon 1 49 07).

Creșterea nivelului de pregătire politico-ideologică a cadrelor, cerință fundamentală pentru îmbunătățirea activității Asociațiilor Studenților Comuniști

Este neîndoielnic faptul că ridicarea nivelului de pregătire politico-ideologică a cadrelor de asociație, ca de altfel a tuturor membrilor de organizație, constituie o cerință fundamentală pentru îmbunătățirea activității Asociațiilor Studenților Comuniști. Această necesitate o considerăm apriorică și ea atare nu voi insista asupra ei, accentuând în schimb unele probleme privind organizarea și desfășurarea învățământului politico-ideologic, conținutul său.

Sînt bine cunoscute formele în care se organizează învățământul politico-ideologic al cadrelor de asociație: cercurile politice ale activului de la nivel de facultăți, institute, centru universitar, cercul de pregătire politică al Biroului Consiliului U.A.S.C. din centru universitar. În ultimul an de învățămînt în Centrul universitar Timișoara învățămîntul politic al cadrelor de asociație s-a desfășurat în condiții bune în majoritatea facultăților și institutelor. Tematica a fost stabilită pentru fiecare cerc încă de la începutul primului semestru, ședințele cercurilor au avut loc cu regularitate, cu o participare activă la discuții, ceea ce indică preocuparea corespunzătoare a organelor de asociație pentru asigurarea cadrului și conținutului adecvat acestei manifestări, îndrăgindu-l ridicat al activităților de asociație pentru problemele politice interne și externe a partidului și statului nostru, pentru problemele Asociațiilor Studenților Comuniști, probleme care au constituit baza tematicii învățămîntului ideologic.

Desigur au fost și facultăți în care au existat neajunsuri în organizarea învățămîntului ideologic al cadrelor, lipsuri provenite în deosebi din mobilizarea necorespunzătoare la dezbateri, preocupare insuficientă pentru asigurarea unor lecturi temeinice pregătirii.

În cele ce urmează, voi expune în baza experienței acumulate la nivel de centru universitar un șir de aprecieri, observații și propuneri referitoare la învățămîntul politico-ideologic al cadrelor de asociație.

1. Învățămîntul politico-ideologic al cadrelor de asociație trebuie să fie în primul rînd o activitate de

studiere, de cunoaștere a problemelor politice. Din acest punct de vedere studiul individual este o componentă esențială a pregătirii politice, iar stabilirea tematicii și bibliografiei de studiu are o importanță deosebită în organizarea acesteia.

2. Dezbaterea este una din acțiunile cercului politico-ideologic al cadrelor de asociație, care se realizează organizat periodic, avînd rolul de a adînci cunoștințele și convingerile formate prin studiu, de a favoriza schimbul liber de idei, în vederea unor clarificări și precizări. Numai dezbaterile singur, fără studiu prealabil, nu poate asigura reușita învățămîntului ideologic al cadrelor de asociație.

De altfel, lipsa studiului constituie cauza sterilității multor dezbateri, impasului în care intră acestea imediat după citirea referatelor sau expunerile lectorilor.

3. Cercurile de pregătire ideologică pot și trebuie să aibă și preocupări teoretice privind deosebit activitatea revoluționară, de educație, desfășurată de asociațiile studenților comuniști. Rezultatele acestor preocupări pot fi sintetizate în lucrări care să fie prezentate în cadrul dezbaterilor sau al altor manifestări ale cercurilor de pregătire politică a activului.

4. Manifestările organizate de cercurile politico-ideologice ale activului de asociație, altele decît dezbaterile, pot fi: simpozioane, mese rotunde (pe o tematică de largă anvergură sau consacrate unor evenimente), sesiuni științifice (în care să fie prezentate rezultatele teoretice ale activității cercurilor), schimburi de experiență ș.a.

5. Finalitatea activității cercurilor de pregătire politică a activului A.S.C. trebuie căutată atît în nivelul politic atins de activul A.S.C. cît mai ales în eficiența acțiunii acestuia în masa de studenți pentru clarificarea cu aceștia a problemelor care îi interesează și care au constituit obiectul studiului și dezbaterii în cercul politico-ideologic.

6. În general preocuparea pentru învățămîntul politic al cadrelor de asociație este mai redusă decît pentru învățămîntul politic al studenților (dezbaterile organizate în anii de studiu).

Reușita acestuia este însă la rîndul ei legată de existența în fiecare an de studiu a unui corp masiv de studenți cu un înalt nivel politic care să influențeze masa studenților. Menirea învățămîntului politic al cadrelor A.S.C. este de a forma aceste nuclee de studenți, în fiecare an de studiu.

Din acest punct de vedere, instruirea studenților propagandiști din anii de studiu trebuie să aibă aceleași caracteristici ca și învățămîntul politic al cadrelor A.S.C., să aibă aceleași importanță.

7. Învățămîntul politic al cadrelor de asociație trebuie să beneficieze de condiții calitative deosebite în ceea ce privește organizarea și desfășurarea lui: lectori competenți, bibliografie corespunzătoare, mijloace audiovizuale etc.

În centrul nostru universitar se constată o preocupare constantă a asociațiilor studenților comuniști pentru achiziționarea bibliografiei necesare cercurilor de pregătire politică a activului; de asemenea, un accent deosebit se pune pe folosirea mijloacelor audio-vizuale în activitatea cercurilor. În acest sens au fost stabilite planuri concrete privind producțiile cineclubului studentesc și cercului foto, astfel încît acestea să realizeze filme și fotomontaje care să fie direct folosite în învățămîntul politico-ideologic.

8. Trebuie elaborate precizări mai detaliate privind organizarea și conținutul învățămîntului ideologic al cadrelor de asociație, care să-l așeze într-o structură organizatorică mai bună, să-l delimiteze de celelalte forme de pregătire politică care se organizează cu studenții, pentru a exclude posibilitatea substituirii lui cu aceste forme.

9. Considerăm util să fie lărgită gama acțiunilor specializate, care au drept scop nemijlocit ridicarea nivelului politic al cadrelor de asociație, al studenților: școlile de vară ale studenților propagandiști, școlile de asociație pentru studenții anilor I ș.a.

PETRU ANDEA

președintele Consiliului U.A.S.C.

din C.U. Timișoara

RASFRINGERI

Semnarea Angajamentului solemn — datorie de onoare pentru fiecare membru A. S. C.

Conceptiile, concluziile, obiectivele și previziunile Programului P.C.R. pornesc de la realitățile economico-sociale concrete ale societății socialiste românești, precum și de la marile procese și transformări care au loc în lumea contemporană, în dezvoltarea generală a societății umane.

Nivelul înalt de conștiință pretins de actuala etapă de dezvoltare a societății noastre este în deplină concordanță cu Programul P.C.R., carta ideologică cu valoare de document, elaborată de comuniștii români.

A fi student, membru A.S.C. înseamnă a fi un activist, un om cu o conștiință înaintată, angajat puternic în procesul prefacerilor actuale, proprii României socialiste.

Este pentru intîia oară cînd partidul elaborează un program unitar, de perspectivă, menit să asigure unirea eforturilor comuniștilor, ale întregului popor pentru înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism.

Este de datorie noastră, a studenților, a inginerilor, profesorilor și medicilor de miine, de-a respecta acest program, de-a ne angaja cu toate forțele pentru transpunerea lui în viață.

Semnarea „Angajamentului solemn” trebuie să însemne un moment de cotitură în viața fiecăruia dintre noi, un moment în care convinși de utilitatea posibilităților noastre vom lua hotărîrea fermă de a ne valorifica superior potențele, de a ne pune pana și mintea și brațele în slujba progresului și triumfului cauzei noastre.

În aceste zile, în toată țara se organizează dezbateri și discuții cu toți membrii A.S.C. în care se analizează activitatea fiecăruia dintre noi și în care se discută probleme de maximă importanță în viața unui student.

Cum vîd studenții noștri aceste probleme, cum se angajează fiecare dintre ei în acest sens și cum acționează, sînt întrebările ce-au stat la baza unui mic sondaj făcut în rîndurile studenților facultății de „Inginerie chimică”.

Sălăgean Nicolae, secretarul C.A.S.C. din facultate: „Consider această acțiune ca foarte importantă. Trebuie acordată atenția cea mai mare, fiecare membru A.S.C. afirmîndu-și adeziunea deplină la politica P.C.R. Această acțiune contribuie în mod substanțial la întărirea colectivelor, la formarea omului nou, progresist și revoluționar.”

În cadrul activităților noastre, s-au ținut instructaje cu birourile de an privind modalitatea de purtare a discuțiilor individuale și a unei bune popularizări și desfășurări a acțiunii. De la data de 10 noiembrie s-a început această acțiune în cadrul anilor de studiu, în prezent terminate fiind la organizațiile anilor I TCM și II subingineri care în decembrie vor trăi clipa solemnă a semnării „Angajamentului”.

Lăzărescu Ionuț, an II T.S.C.O.: „Angajamentul solemn este o necesitate, o confirmare a năzuințelor fiecăruia dintre noi iar semnarea lui o chestiune de onoare. Ca membru al biroului de an, ca activist sînt convins de necesitatea logică și veridicitatea lui. În discuțiile pe care le-am purtat cu colegii mei, am căutat să lămurim implicațiile acestei angajări izvorite din dorința firească a fiecăruia de-a fi mai bun și mai drept. Analiza activității noastre critică și autocritică stă la baza acțiunilor și discuțiilor ce le întreprindem.”

Popa Gabriel, an II T.S.C.O.: „Semnarea angajamentului nu înseamnă o simplă semnătură, ci o răspundere și o covingere. A fi drept, cinstit, modest, curajos și combativ înseamnă să îndeplinesc sarcinile de utecist, să respect principiile și normele muncii și vieții comuniștilor.”

Larga popularizare a acestei acțiuni, înalta ei însemnată are după cele văzute un adînc ecou în rîndurile studențimii. A fi tînăr intelectual, a te integra în normele eticii și echității comuniste, a respecta principiile morale și politice ale partidului înseamnă a înțelege ce înseamnă o puternică angajare, înseamnă a ține pas cu cerințele complexe ale dezvoltării societății.

Suflete tînere, pline de speranță și vigoare, noi studenții ne punem întreaga forță și pricepere în înfăptuirea celor mai înalte idealuri ale unei națiuni.

RADU MATEI TODORAN

Inginerie Chimică, II

Consemnăm cu plăcere o acțiune de tradiție în centrul nostru universitar: „SEARA STUDENȚILOR DE NOTA 10”. În prezența tovarășului Ilie Codreanu, prim-secretar al Comitetului județean Timiș al U.T.C., a tovarășului Viorel Negru, secretar al Comitetului de partid pe centrul universitar, a fost acordată, unui foarte mare număr de studenți, „Diploma Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara”. Este încă un semn al aprecierii excepționale a pregătirii profesionale și a activității obștești deosebite.

Felicitărilor exprimate de tovarășul Petru Andea, președintele Consiliului U.A.S.C., adăugăm felicitările redacției revistei Forum studentesc.

Foto: GHEORGHE TARȚAN

Anotimpuri pentru chipul patriei

În toamna aceasta, lumina nu mai curge firesc dinspre arderile stelare, ci din aureola roadelor, șuvițele ei multicolore țînesc în spirale pământul devenind o uriașă plantație de ardere de stea. În toamna aceasta, sentimentele sînt mai rotunde, conștiința noastră e mai limpede, simțurile și gândurile ne sînt mai pline de satisfacție și totodată în ele scormonește mai puternic setea și foamea de mai rotund de mai limpede, de deplinătate.

Un popor de făclii desprinde minunatul sens al arderii ascultînd lumina din roade cum se zbate.

Degete negre, bătorite, crăpate de soarele verii și de vînt, de zimții pămîntului și mîini negre, unse, cu riduri adînci sfredelite de viermele șpan, și mîini albe tulburi de seninul cernelii și-au unit hărnicia, interferînd cu o intensitate de unică forță, pentru ca rodul această taină sublimă a ogoarelor să fie pus la adăpost. Acum cînd operațiunea „Recolta” s-a încheiat tinerețea își întoarce șuvoiul din pămîntul clisos al cîmpiilor, din burnița rece, în marile frămîntări ale cunoașterii. Tinerețea înfruntă noroiul, îl disecă eșantion după eșantion pentru a descoperi în el aurul, sensul, pulsația.

În amfiteatrele facultăților e aceeași acerbă bătaie pentru lumină ca pe ogoare, ca în uzine.

Fiecare student e un receptacol spre verbul „a ști”.

În toamna aceasta, fiecare student învață mai mult muncește mai bine, pentru că în toamna aceasta mai mult ca oricînd, fiecare student are tot mai vie, mai clară conștiința menirii lui, are certitudinea că el învață pentru toată istoria poporului român, pentru viitorul poporului român. Fiecare student e un tribun al timpului „mîine” un tribun al dorinței de prosperitate, de bunăstare.

Istoria ne-a trimis s-o reprezentăm în băncile facultăților, pentru a învăța cum să împlinim marile ei idealuri, pentru a învăța pentru libertate, independență, fericire. Căci numai așa devenim deplin stăpîni pe destinul nostru, numai așa învățînd să-l clădim, să-i conferim programului devenirii noastre contururi de realitate.

Mai multă efervescență creatoare e în ateliere, în uzine, în laboratoare, pe marile ogoare peste tot acolo unde e prezentă tinerețea studioasă.

Mai multă inovație, mai multă fantezie creatoare, mai multă sudoare pe frunte, mai multă neliniște, frămîntare acolo unde studenții învață cum se proiectează și se construiește viitorul.

Dacă ar fi să ne reprezentăm în coordonatele semnificațiilor majore, în fluxul devenirii poporului nostru, le-am conferi tinerilor menirea de catalizatori. De catalizatori ai reacției ireversibile spre comunism.

Să nu vă surprindă dacă după aceasta toamnă neobișnuită vor urma anotimpuri tot mai neobișnuite pentru chipul patriei, pentru ritmurile ei. Poporul acesta de făclii e cel care schimbă derularea timpului. Poporul acesta de făclii care arde într-o singură văpaie și-a săpat albie în timp și curge, unică voință, vizionar spre viitor.

Să nu vă surprindă dacă florile tinereții vor aduce primăvara mai devreme.

S. MARCEL
Mecanică I

Ideea unității poporului român în literatura veche

Ideea de unitate a poporului nostru a existat încă din perioada formării (sec. I-X). Majoritatea cercetătorilor și istoricilor literari consideră că, începînd cu scrierile în limba română, se poate vorbi de o conștiință a unității poporului român.

Trebuie să ne gîndim că pe teritoriul Daciei s-a creat o gîndire spirituală și materială. Creația folclorică, cercetările arheologice au dovedit, cu prisosință existența acestei populații romanizate pe pămîntul românesc.

Oamenii care lucrau împreună, în agricultură, păstorit, și-au adunat forțele împotriva vrăjmașilor: „Cel care a colindat pe plaiuri a remarcat desigur, cum pe cutare virf stă tupilată o așezare ciobănească, dominînd de acolo de sus” (...).

„Călcînd pe șesuri, vom băga de seamă, această ordine și acest ritm, deal-vale, se păstrează intrucitva și în așezările de la șes (...).”

Lucian Blaga - Spațiul mioritic.

Unitatea poporului român, romanitatea și latinitatea limbii a fost cercetată de oameni de știință, cum a fost Ștefan Bezdechi.

În monografia sa din 1939, Bezdechi menționează opera marelui umanist Nicolaus Olahus, arătînd că acesta a fost primul scriitor român care vorbește despre unitatea și originea romană a tuturor românilor.

Căci, descriind Transilvania secolului al XVI-lea și neamurile conlocuitoare aici, Olahus arată că cei mai vechi sînt românii: „Valahii se spune că sînt coloni romani. Dovadă de acest lucru e faptul că au multe cuvinte comune cu limba romană”.

Cultura poporului român se afirmă prin scrisori și tipărituri în limba națională, ca fiind vie și trainică în decursul epocilor.

„Epopoea lui Mihai Viteazul”, cum afirmă N. Corțoian o confirmat intenția de a fi unite Principatele române.

S-au scris opere de valoare universală, despre faptele vitejești ale acestui destoinic domnitor al Țării românești care a luptat cu sabia pentru a realiza unitatea întregului popor român. Grecul Stavrianos, care a fost un fel de logofăt la curtea lui Mihai Viteazul, semnificativ, în poezia sa, în versuri, faptele eroice ale acestui mare patriot:

„Chiar Sinan căpitanul
își pierdu turbanul
de rămase fără cal, fără șo
și fără feregea,
ca porcul
nu-și afla locul,
de săriră dintr-insul
trufia și plinsul”.

E o imagine poetică care l-a inspirat pe G. Coșbuc în poezia „Sinan Pașa”.

În secolul al XVII-lea, ideea unității și a romanității și latinității limbii române a sporit mult în gîndirea cărturarilor din acest veac.

Să reținem prima „Predoslovie” a lui Varlaam intitulată „Cuvînt împreună către toată seminția românească” în care face afirmația că „dăruim și noi acest dar limbii românești”.

Simion Ștefan în *Predosloviea Noului Testament* apărut la Bălgrad (Alba Iulia) 1648, se adresează tuturor românilor, fiindcă de la Rim se trag și vorbesc o limbă comună.

Cronicarii români studiînd științele umaniste la Lwow, Bar în Polonia sau la Padova și Constantinopol și-au dat seama de existența unui popor trainic pe un teritoriu nepărăsit niciodată.

Grigore Ureche, Miron Costin, Dimitrie Cantemir, Stolnicul Constantin Cantacuzino, cercetînd documente privind istoria poporului nostru, se entuziasmează de permanența și dăruirea cu care voievozii și domnitorii (Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrîn, Vlad Țepeș, Mihai Viteazul) au știut să opereze pămîntul strămoșesc.

Primul cronicar de limbă românească, Grigore Ureche, afirmă cu toată certitudinea că „de la Rim ne tragem, și cu ale lor cuvinte ni-s amestecate”. Dă citeva cuvinte din limba latină pentru a exemplifica romanitatea poporului și latinitatea limbii noastre.

Ideea o continuă cu și mai multă pasiune și patriotism, într-un alt capitol. Pe baza izvoarelor cercetate, cronicarul moldovean remarcă numărul preponderent al românilor din Ardeal față de naționalitățile conlocuitoare: „În țara Ardealului nu locuiesc numai unguri ce și sași peste samă de mulți și români peste tot locul; de mai mult-i țara de români decît de unguri”. Continuă comentariile într-un pasaj de mai jos, în care subliniază tocmai unitatea poporului român și statornicia sa pe tărîmul romanizat din perioada războaielor dacilor cu romanii.

„Ruminii cîți s-ălfă lăcūitori la Țara Ungurească și la Ardeal și la Maramoșu, de la un loc sîntu cu moldovenii și toți de la Rim se trag”.

Cronicarii noștri căutau să opereze integritatea poporului român, nu numai cu sabia în mină, ci și prin

prezența spirituală a întregii gîndiri românești. Aceste caracteristici, mai ales noblețea poporului român, îl determină pe autor să aibă cuvinte drastice la adresa cotropitorilor turci: „(...) sau cum zic unii, pentru lăcomia turcească, că turcul bucurosu-i pe fiește carele să-l primească, numai să i se pleace, și să-i dea bani (...)”.

Letopisețul Țării Moldovei a lui Gr. Ureche va fi continuat, cu aceeași vervă, în a doua jumătate a secolului XVII-lea de eruditul cărturar Miron Costin.

Opera de bază a acestuia, pe lângă *Letopisețul* este intitulată semnificativ *De neamul Moldovenilor, din ce țară au ieșit strămoșii lor*.

Scopul acestei lucrări este bine precizat chiar de la începutul predosloviei. *Către cetitoriu*: „Începutul țărilor acestora și neamului moldovinescu și muntenescu și cîți sînt în țările ungurești cu acest nume românii și pînă astăzi, de unde sîntu și de ce seminție, de cînd și cum au descălecat acestea părți de pămînt a scrie multă vreme la cumpănă au stătut sufletul nostru (...)”.

A lăsa iarăși nescris, cu mare ocară infundat neamul acesta de o seamă de scriitori, iaste inimii durere”.

Scriitorul urmărește în cele șapte capitole să demonstreze pe baza unor puternice argumente originea romană a poporului român de pe întreg teritoriul Daciei și unitatea acestuia „că toți de neam și odată discalicați sîntu (...)”. Miron Costin vorbește cu mult entuziasm despre cele două popoare, dacii și romanii care au purtat războaie temerare în anii 101 și 105-106 e.n.

Este interesantă și întemeiată afirmația că dacii au sălășluit sub supunere romană în Transilvania. El a înțeles mai mult sau mai puțin conștient că dacii au fost doar parțial exterminați, fapt ce îl determină, în întreaga scriere, să vorbească elogios și despre acest mare popor și viteaz.

De neamul moldovenilor este un eseu istorico-literar prin care autorul cu ajutorul tonului polemic și al argumentului istoric, încearcă să pătrundă în procesul de formare a poporului nostru și a limbii sale, dîndu-și seama de unitatea populației românești din cele trei provincii, de originea romană a tuturor românilor.

Prin această lucrare se deschide drumul celor doi mari istorici români moderni de la începutul secolului al XVIII-lea Dimitrie Cantemir și Stolnicul Cantacuzino.

Primul în monumentală operă, scrisă la cererea Academiei din Berlin în limba latină și apoi din mîndrie patriotică în limba română, și anume *Hronicul a vechimii romano-moldovlahilor* se referă la toți românii de pe teritoriul fostei Dacie, urmînd cu asiduitate continuitatea permanentă pe aceste meleaguri.

Stolnicul Cantacuzino în *Istoria Țării Românești*, demonstrează cu argumente logice, că populația romanizată nu s-a retras în sudul Dunării odată cu armata și administrația împăratului Aurelian (271-273 e.n.) deoarece timp de peste două sute de ani ea și-a construit case, gospodăria și apărăt acest pămînt, luptîndu-se vitejește cu popoarele nomade.

Se impune concluzia că scrierile din perioada veche au un caracter unitar, patriotic și educativ, fapt pentru care tovarășul Nicolae Ceaușescu, în nenumărate rînduri a subliniat necesitatea valorificării tuturor valorilor progresiste din trecutul glorios al poporului nostru.

Lector univ. PARTENIE MURARIU

Tinerii studenți ai bătrînului oraș industrial

Mi-a fost dat să văd orașul Reșița pentru prima oară într-o dimineață de toamnă bogată cu un soare răsărit, parcă din cuptoarele încinse ale combinatului siderurgic. Din prima clipă m-a frapat...

... TINERETEA BĂTRINULUI ORAȘ

Leagăn al siderurgiei românești, părințele atent și grijuliu al peste 10 generații de muncitori, orașul coșurilor înalte de pe Bîrzava, orașul celor două orașe, cel

și uzinele municipiului. Reșițenii rostesc cu mîndrie un procent de 66,6 la sută. El reprezintă procentul studenților cuprinși în activitatea de cercetare și producție. Scoateți-i afară din total pe studenții din anul I și veți găsi o realitate, aproape toți studenții sînt cuprinși în ceea ce constituie una din laturile importante ale învățămîntului nostru.

Proiectele de diplomă și de an ale studenților reșițeni s-au concretizat în realizarea unor instalații pe care am avut prilejul să le admirăm în cadrul „Expozi-

ret” — ne spunea amabilul nostru însoțitor, secretarul U.A.S.C., studentul Mircea Roiti.

Dar fiind încă începutul, mai sînt multe de făcut. Aici însă am întîlnit...

erau efectiv interesați de rezolvarea lor. Convingerea care mi s-a întărit era că aici poate mai mult ca în oricare alte centre universitare lucrurile s-au pus la adevărata lor dimensiune, că spiritul critic și autocritic a găsit un teren prielnic. Seara la ședința de cămin i-am regăsit pe aceiași. L-am remarcat prima dată pe Nagy Rudolf, student de nota 10, vicepreședinte cu problemele sociale, care mi-a demonstrat că își cunoaște bine oamenii, cu care lucrează și știe cum să ia o hotărîre.

Am văzut un comitet de cămin în aparență sever dar sigur, foarte realist, luînd niște decizii care se impuneau în situația în care mai persistă deficiențe de construcție.

Printr-o asociație de idei, la vederea afișului cu „Zilele culturii la Reșița” i-am pus lui Mircea Roiti o întrebare: „Ce activități culturale ați desfășurat pînă acum? Mi-a răspuns cu o sinceritate dezarmantă: „Nu prea multe. Și o să-ți spun de ce: puținul spațiu pe care îl avem la dispoziție nu ne permite desfășurarea în clădirea institutului a acestui gen de activități. Am încercat pentru o perioadă organizarea de seri de an și de grupă în cadrul discotecilor. Prezența însă a unor elemente certate cu bunul simț și liniștea publică ne-au făcut să renunțăm. În ceea ce privește formațiile culturale după F.N.A.S. au intrat în... pauză. Ne-am propus să le aducem curînd linia de plutire”.

Și dacă tovarășul asistent Zamfir, vicepreședintele cu problemele politico-ideologice se mîndrea cu cercul teoretic de pregătire politico-ideologică al activului A.S.C., nu aceleași cuvinte le auzeam de la resortul sport-turism care paradoxal deși Reșița e aproape de importante obiective turistice își dovedește prezența doar prin existența unei echipe de fotbal.

Regăsindu-mi pe aici mulți colegi de armată am discutat cu ei mult despre studenție. Am plecat de aici cu convingerea că în curînd vom auzi lucruri mai bune și mai frumoase despre studenții Reșiței.

Și fiindcă soarele se mai zbătea în lupta lui cu toamna tîrzie, n-am scăpat prilejul de a face o incursiune pînă la Crăvaia, unde cabana centrului universitar așteaptă... constructorii.

Reportaj REȘIȚA '76

vechi și cel nou, este astăzi mai tînăr ca oricînd. Din fabrici și uzine, din școli, se revarsă un fluviu de tinerețe, un fluviu de entuziasm și pricepere. Același aer de nou îl respiră larg noile și modernele construcții edilitare și blocurile înalte cu apartamente confortabile.

Peste tot orașul e în permanentă construcție. El crește mereu tînăr și odată cu el...

UN INSTITUT ÎȘI FACE SINGUR APARIȚIA

... O clădire, ca oricare altele, acoperită de fumul iscat de coșurile înalte, adăposteste de cîțiva ani peste 600 de studenți. Atît este zestrea de azi a celui care a răsărit încet, printre instituțiile de învățămînt superior ale țării. El poartă astăzi un nume cunoscut: Institutul de subingineri Reșița, sau cum ades îl numesc localnicii I.S.R.-ul. Desigur o cifră care ar stîrni zîmbetele celor peste 2.000 de studenți de exemplu ai facultății de Electrotehnică timișorene. O cifră care ascunde însă mari ambiții și deja cîteva realizări.

Calitatea de oraș industrial își lasă amprenta asupra activității practico-produc-

ției realizărilor studenților din I.S.R.* deschisă la ora reportajului nostru în unul din holurile clădirii institutului.

Ni s-a spus că nu demult studenții reșițeni au participat la expoziția realizărilor tehnico-științifice studențești cu 7 exponate. O realizare demnă de toată lauda.

De curînd ei s-au mutat în casă nouă. Căminul cu 4 nivele, aflat încă în faza finisărilor exterioare este opera și a studenților care au prestat mii de ore de muncă patriotică. Sîntem convinși că o vor face cu aceeași consecvență și pentru realizarea construcției cantinei, situată vis-a-vis de noul cămin. Peste tot doar utilaj nou. El este primit pe rînd, în funcție de livrarea lui de către unitățile industriale din municipiu și județ.

UN CONSILIU ȘI... PROBLEMELE LUI

Am sosit la Reșița printr-o coincidență fericită tocmai în momentul în care consiliul U.A.S.C. din institut, aștepta pen-

tru o ședință fulger, pe secretarul Consiliului U.A.S.C.R., tovarășul Tudor Măhara. Un prilej pentru noi de a avea o imagine de ansamblu asupra vieții uni-

„Pretutindeni se fac eforturi ca să fie bine utilat totul. Nu putem fi decît mulțumiți de sprijinul acordat de organele de partid și de stat, de organizația de tine-

versitare din Reșița, de a vedea la lucru un consiliu și activității lui.

Din prima clipă m-a frapat felul în care fiecare spunea ce e bine și ce e rău, în cadrul resortului său. O spunea deschis, recunoscînd că e loc și pentru mai bine. Și am aflat atunci ce probleme îi frămîntă: „că nu stăm chiar așa mulțumitor cu situația profesională, că activitatea culturală este frînată de existența unor piedici obiective, că activitatea de sport-turism, este practic inexistentă, că și la activitatea de propagandă s-ar putea face mai mult”.

M-am uitat la cei din jurul meu. Cei 19 studenți în frunte cu președintele consiliului, studentul Gheorghe Dobroiu

IN ORAȘUL DE PE BÎRZAVA

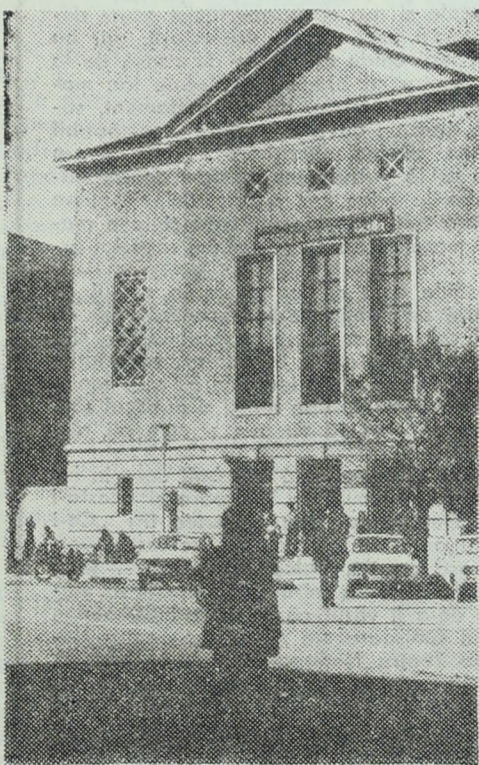
În orașul de pe Bîrzava munca e însăși rațiunea de a concepe viața. O spun și palmele deja bătătorite de asprimea muncii ale viitorilor subingineri. Ei m-au convins să adaug cuvîntului student un

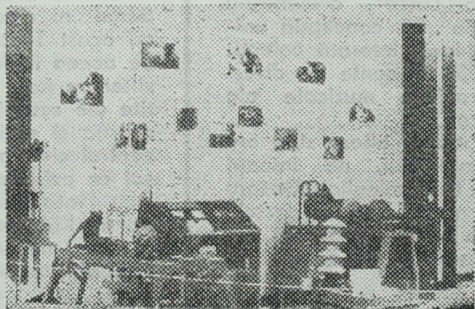
atribut înălțător — muncitor — m-au făcut să cred că indiferent care ar fi colțul țării, tineretul de azi știe ce i se cere acum și mîine. Tinerii studenți ai mereu tînărului oraș industrial vor porni siguri pe drumul consacrării.

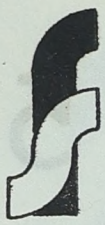
GHEORGHE CRIȘAN

Foto: CONSTANTIN DUMA

tive a studenților. Elocvent în acest sens poate fi procentul de 120 la sută, în care a fost îndeplinit planul de muncă patriotică sau poate cei peste 2.500.000 lei la cit se estimează practica studenților în fabricile

Așa înțelegem studenția:

Fiecare A.S.C., colectiv de educare prin muncă și pentru muncă

Voi încerca în rândurile ce urmează să exprim cîteva puncte de vedere ale comisiei profesional-științifice. Evident ele vor fi multe, dată fiind importanța ce se acordă pregătirii profesionale a studenților. Vreau să înțeleg convingerea, pe care cred că o are fiecare student al României, de a face ca în acest an universitar, an plin de mărețe sărbătoriri naționale, să obținem cele mai bune rezultate în activitatea noastră profesională. Rezultate bune se pot obține numai printr-o bună organizare, prin îndeplinirea exemplară a angajamentelor ce ne revin fiecăruia.

Preocuparea fundamentală a comisiei profesional-științifice o constituie îmbunătățirea pregătirii profesionale a studenților, obținerea unor rezultate meritorii la învățatură, în activitatea de cercetare științifică și practică, care să exprime adevărul deplin la politica partidului și statului. Trebuie folosite toate mijloacele, formele și metodele muncii politice: munca de la om la om, discuții în grupe mici, întâlniri, dezbateri, agitație vizuală, luare de atitudine în adunări generale împotriva oricărui caz de abatere de la pregătirea profesională, în vederea sporirii responsabilității studenților, a instaurării unui climat serios de studiu și muncă.

Să se acorde o atenție deosebită pregătirii ritmice a studenților, urmărindu-se toate aspectele legate de activitatea profesional-educativă: 1 analize periodice la nivelul grupelor mici împreună cu cadrele didactice îndrumătoare; 2 urmărirea rezultatelor la seminarii, laborator, proiecte, practică, prezența la cursuri; 3 stabilirea de măsuri pentru prevenirea și recuperarea rămirilor în urmă, consultații obligatorii, intrajutorare colegială, organizare de cursuri de sinteză lucrări de recuperare; 4 discuții metodice cu studenții restanțieri în cadrul birourilor de an, Consiliilor A.S.C., Consiliilor U.A.S.C.; 5 informarea părinților asupra situațiilor slabe, comunicarea lor la decanat; 6 aplicarea sancțiunilor pe linie de decanat, A.S.C.; 7 stimularea și evidențierea studenților cu rezultate bune. O sarcină deosebită a comisiilor profesionale este și aceea a stabilirii măsurilor organizatorice pentru pregătirea și desfășurarea sesiunilor de examene; 8 urmărirea predării din timp a proiectelor, încheierea lucrărilor de laborator; 9 asigurarea unor condiții optime de studiu în bibliotecă, cămine, facultăți; 10 alcătuirea comandamentelor, cite un cadru didactic tinăr din fiecare facultate, care să informeze zilnic situațiile deosebite, să afișeze aspecte și rezultate de la examen la „Oglinda sesiunii”.

Tot în activitatea comisiei profesional-științifice intră și atribuțiile legate de perfecționarea procesului de învățămînt: 11 întocmirea sintezelor de probleme ridicate în adunările generale, referitor la procesul de învățămînt și stabilirea împreună cu organul de partid în învățămînt a măsurilor pentru rezolvarea lor; 12 intervenția pe lingă organul de învățămînt pentru urgentarea editării de cursuri, îndrumătoare de practică și

laborator; 13 stabilirea cadrului de participare a reprezentanților studenți în colectivele de catedre în special, la discutarea conținutului cursurilor și la analiza activității educative cu studenții.

Pe lingă comisiile profesionale de la nivelul facultăților, institutelor, centrului universitar, funcționează comisiile de cercetare științifică, care se ocupă de coordonarea activității de cercetare științifică, inclusiv a valorificării acesteia. Acestor comisii le revine sarcina de a organiza dezbaterile largă a tematicii și directivelor de cercetare din planurile de integrare ale facultăților și institutelor urmărind participarea activă a studenților în cadrul colectivelor de cercetare existente, precum și prelucrarea, coordonarea și realizarea unor probleme, elaborarea unor programe complexe de cercetare. În scopul realizării dezbaterii actual, acela de valorificare a creației științifice și tehnice studențești, comisiile vor trebui să se preocupe de popularizarea rezultatelor obținute de studenți în această privință, organizînd concursuri, expoziții, dezbateri și consfătuiri cu participarea largă a tinerilor specialiști din unitățile economice. Tot acestei comisii îi revine sarcina de a organiza sesiuni de comunicări științifice anuale.

Avînd în vedere diversificarea formelor și modalităților de acțiune politică ale A.S.C. în direcția dezvoltării responsabilității studenților față de pregătirea profesională și politică mobilizarea colectivelor studențești pentru desfășurarea unei activități exigente, temeinice de către fiecare student, comisiile profesionale se ocupă de organizarea concursului „Fiecare A.S.C. - colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”. Această întrecere urmărește intensificarea întregii activități a asociațiilor studenților comunisti, pentru educația comunistă pentru muncă și viață a studenților și îndeplinirea la un înalt nivel a obligațiilor universitare, pentru sporirea preocupărilor în strînsă conlucrare cu ceilalți factori, în vederea realizării obiectivelor integrării învățămîntului, cercetării și producției. Rezultatele întrecerii constituie un cadru eficient de unire a eforturilor studenților pentru îmbunătățirea continuă a rezultatelor obținute de fiecare colectiv studențesc în pregătirea profesională, în activitatea de producție în cercetarea științifică, în acțiunile de muncă patriotică.

Succesul activității profesionale, al activității de cercetare științifică și a tuturor celorlalte activități depinde de modul cum fiecare student își îndeplinește sarcinile profesionale.

GEORGETA LAZAR
Vicepreședinte al
Consiliului U.A.S.C.R.

Radio-student de la amatorism la profesionism

Din ce în ce mai firească atmosfera creată, zi de zi, în camerele noastre de cea cutie cu minuni. Din ce în ce mai firesc se împletesc preocupările și gândurile noastre cu ceea ce ne oferă în fiecare după-amiază colegii noștri de la „Radio-student”. Pentru că în acest an saltul de calitate s-a împletit cu o orientare - iarăși firească - spre un fond și limbaj de comunicare proprii nouă studenților.

Dacă cineva ar avea timpul fizic să urmărească într-o săptămîină, zi de zi, emisiunile celor patru institute timișorene, la care se adaugă emisiunea Casei de cultură a Centrului Universitar și cele ale colegilor de alte naționalități, ar avea desigur o imagine a întregului, ar înțui punctele cheie ale activității cotidiene a studenților timișoreni.

În fiecare luni totul se reia de la „A” cu, mereu impresionantele, transformări care au loc în microcomplexul studenților agronomi, continuînd alfabetic într-un cod familiar tuturor: G, M, P...

Porînd de la un plan tematic bine conceput la nivelul comisiei de presă a C.U. (plan concretizat de Silviu Popeți - șeful comisiei, de Lia Ciorogar șefa studioului studențesc de radio și de șefii emisiunilor), fiecare studio a reușit să-l adapteze treptat specificului său, rubricilor permanente, conturate deja. Conținutul acestor rubrici permanente cunoaște de la o emisiune la alta un grad de profesionalism tot mai accentuat, totul încadrat în emisiuni concepute unitar, dinamice, axate tematic pe principalele probleme ale vieții de student, pe evenimente de interes general. Este evident în acest context, rolul legăturii directe dintre consiliul A.S.C. de la nivelul facultăților și institutelor și studiourile, colaborare care și-a arătat de fiecare dată roa-

dele. Remarcabilă este, pentru a exemplifica doar, recenta realizare a redacțiilor studiourilor politehniștilor în colaborare cu Consiliul facultății de Mecanică agricolă, o emisiune cu și despre studenții acestei facultăți.

Aspecte din viața socială a complexului studențesc timișorean, pulsul cultural al centrului universitar, sau al orașului, spicuirii din agenda de activități ale consiliilor A.S.C., succese în activitatea profesională, de cercetare, a studenților, comentarii politice la zi - sint alte cîteva repere ale sumarului din fiecare după-amiază. Bineînțeles nu lipsesc rubrici mult gustate de ascultători: rubrici de răspunsuri la sesizări, momente poetice, instantanee radiofonice, cronici muzicale, rubrici de divertisment.

Și în toate acestea e prezent din ce în ce mai mult suflul tineresc, ritmul alert, propriu generației noastre.

Dintr-un efort comun ce ține tot mai mult de o adevărată profesionalizare, s-ar cere pomenite și cîteva reușite: momentele poetice ale Mariei Ursuleac la studioul Universității, grupajul clasic „Lirice”, comentariu politic și mesele rotunde la studio „P”, concepția unitară a emisiunilor în limba maghiară datorată colectivului lui Felician Burian, izbutitele momente de divertisment ale lui Nicolae Rolea, cronicile muzicale ale lui Petru C. Petru sau Radu Crican.

În dreptul acestor nume și a multor alora stau ore de muncă, de renunțări la alte activități, de intenții materializate în a oferi tot ce e bun colegilor. Despre acești oameni s-ar veni rînduri aparte care ar descrie celor de dincoace de microfon o lume interesantă, un spectacol de fiecare zi, ar dezvălui niște oameni tineri, entuziaști.

T. PEȘAN
Electro, V

Actor despre spectator

INTERVIU CU GHEORGHE LEAHU
ARTIST EMERIT

- Părăsind sala teatrului obișnuim să ne împărțim impresiile despre piesă, despre actori, în mică măsură însă, sau chiar de loc, cunoscînd părerea actorilor despre noi, spectatorii, cei care trăim atît de diferit frumusețile oferite de acești maeștri, mesageri ai artei cuvîntului.

Recunoscînd în dvs. un remarcabil exponent al acestei arte, teatrul, cit și un bun cunoscător al psihologiei umane, vă rugăm să ne spuneți care a fost cel mai original „spectacol” al sălii și ce anume îi conferă nota caracteristică?

- Jucam - mulți ani în urmă - în „Tache, lanche și Cadir” într-o fabrică de lingă Pitești și conversam cu un spectator care devenise personaj pentru mine, cel de pe scenă și la rîndu-mi eram o persoană reală pentru spectatoarea din sală. Din cînd în cînd, cînd nu aveam replici, eram întrebare: „Și ce-i mai noi pe la leși”. Am intrat în joc și-i răspundeam: „Păi, știi, ca după război”. „Dar vād că ți-ai schimbat negoțul, că înainte vindeai haine vechi în Tîrgul Cucului?” „Păi nu mai vind. Unde să găsec acum după război haine vechi? Oameni-s săraci”. Mai jucam ce mai jucam și iar conversam cu dînsa separat. Imi punea întrebări de-o sinceritate și o naivitate de neuitat. Desigur nu fusese niciodată la teatru și mă gîndesc acum cit de lung a fost drumul din punctul de vedere al educației, a formării publicului, pe care viața îl țineuse departe, cum odată o făcuse la începuturile teatrului, cu propria lui iluzie, cu care se proiectează pe scenă.

- Cum anume se pot determina reacțiile sălii cu ajutorul artei dvs. interpretative?

- Trebuie să vă spun că tocmai aceasta a fost tot ce mi-am dorit să știu în timpul profesiei mele; dacă pot determina înriuriri profunde în spectator. Am observat că sînt în stare a determina uneori o sală întregă să plîngă sau să ridă și-n clipa aceea parcă ceva s-a terminat în profesia mea. Deși-mi dădeam seama că este aceasta totuși foarte puțin, iar pe de altă parte, poate fi și foarte mult și totuși puțin față de ceea ce arta aceasta teatrală poate să facă înriurind adînc conștiințe și este foarte greu să poți urmări măsura, nu știi cit reușești în celălalt, e un proces îndelungat complex.

- Ce ne puteți spune despre evoluția spectatorului?

- Spectatorul a evoluat odată cu întreaga evoluție a societății, poate nu așa de vizibil cum sint coșurile de fabrică, clădirile, bulevardele, magazinele, spațiile verzi. Foarte curios, evoluția aceasta a publicului e evidentă de la structura repertoriului pe care îl acceptă azi față de ieri (ieri, vorbesc acum două decenii cînd prima orice fel de repertoriu). Astăzi opțiunea lui e mult mai largă; filmul, televiziunea, cartea, producția, invenția, excursia și multe alte bucurii umane și obligații implicate de societatea în care trăim, face ca publicul să nu mai poată să-și permită a pierde timpul oricum și oriunde.

În contrast cu această evoluție asistăm la o contradicție între arhitectura sălii și spectatorul nostru. Acesta nu se mai simte bine în sala aceasta de tip „burghez”, sala „a-la-italienne”. Studenții cînd vin în sala noastră de teatru, se simt timorați, incurcați, stîngheri, pe cînd la ei, la Casa studenților au loc cele mai calde spectacole și n-o spun oportunist acum deoarece declar aceasta unei reviste studențești, dar nu cunoaștem primiri mai calde ca aceea de acasă de la ei. Se simt bine pentru că blugii lor, bluzele lor, modul lor sportiv de îmbrăcăminte, de comportament, stilul simplu, direct, deschis de a fi, devine incompatibil cu sălile pompoase, baroce, „burgheze”. Sigur că n-o să putem dărîma sălile și nu spun aceasta pentru dărîmarea sălilor, dar în orice caz spectacolul de miine teatral nu va putea trăi la o efervescență și la o masivă răspîndire în masă, dacă nu schimbăm raportul arhitectură-public.

Imaginați-vă sălile care se fac acum în sensul că scena e inconjurată de public, se face conversație cu publicul, egal cu scena, responsabilitățile sint altele. Modul de a gîndi, de a te adresa, raporturile sint mai aproape dacă nu chiar identice cu cele reale, din viața reală, între oameni, între artiști și publicul său.

- Ce întrebare ați dori să vă pun și cum ați răspunde la ea?

- Sigur că mi-ar plăcea să mă întrebăți ceva în legătură cu ce iubesc mai mult în Timișoara și acesta-i Teatrul Național. Deci, întrebarea ar putea fi: „Ce-i doriți Teatrului Național” ca să preiau niște vestite versuri: „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”... și-aș spune că întrebarea aceasta mi-ar îngădui să vă vorbesc de fericirea de-a fi văzut că în centrul Banatului, în centrul orașului Timișoara s-a născut un Teatru Național al cincilea Teatru Național al patriei noastre, că acest Teatru Național e tot ce iubesc mai mult și de aceea îi doresc o viață de mari creații și de mare viitor, în jurul lui să se adune cele mai uminoase spirite ale cetății, oneste și mai devotate înaltului său rol artistic și social, în așa fel încît clădirea aceasta din centrul civic al orașului să fie acceptată de întreg orașul ca existînd de fapt în centrul spiritual al său. Așa cum Piața San Marco e simbolul Veneției, Catedrala pentru Köln, turnul Eiffel pentru Paris, tot așa ar trebui, în mare măsură și este, Teatrul Național simbolul spiritual al Timișoarei și Banatului.

S. EMERIC

Sub semnul unei toamne bogate

Hărnicia studenților este răsplătită cu o toamnă bogată. Recolta acestui an este îmbelșugată. Motiv de bucurie pentru studenții I.A.T. motiv de satisfacție și pentru cadrele care lucrează în Stațiunea didactică și experimentală a Institutului Agronomic Timișoara, care culeg acum roadele unui an de muncă, mai exact ale unor eforturi depuse de-a lungul mai multor ani pentru dezvoltarea fermelor muncite de studenți.

Nu sînt multe la număr toamnele de cînd conducerea de partid a cerut fermelor din subordinea Institutelor Agronomice să-și realizeze un plan de producție. Sarcina a fost privită cu toată răspunderea, cadrele didactice și studenții au trecut de îndată, hotărîți, la îndeplinirea ei.

Nu a fost o muncă ușoară. Studenții luptau pe de o parte cu lipsa de experiență cerînd ajutorul cadrelor didactice, iar pe de altă parte cu capriciile naturii, ca să nu mai vorbim că o parte din terenurile S.D.E. făceau parte din suprafețe ne-

fectate în circuitul agricol — cele primite în folosire de la A. viasan. Iml stăruie și acum. În minte imaginea unui teren unde la marginea Timișoarei pe care își arătau oglinzile bălți nedesecate alternînd cu plante toxice. Nu credeam că acolo vor rodi cîndva plante cultivate.

Am revăzut numai după doi ani, acel petec de pămînt și am admirat plante de toată frumusețea pe el. Cu dirzenie, cu răbdare, cu pricepere și cu încredere în reușită au învins în lupta aspră cu natura, au transformat terenul arid în pămînt fertil.

Eforturile stăruitoare depuse, chiar în aceste zile de studenții agronomi, zootehniști și veterinari, de cadrele didactice alături de ei, la chemarea Comitetului județean de Partid pentru executarea lucrărilor agricole, acționează permanent în fiecare zi pentru a salva recolta bună a acestui an, de pericolul înghețului, apărut ca urmare a înrăutățirii bruste a stării vremii, constituie o dovadă în plus a dăruirii și răspunderii cu care studenții din I.A.T. au știut să-și facă datoria.

Ideea organizării unei stațiuni didactice prin participarea activă a studenților a dus la adîncirea procesului de integrare. Mărturie stă dezvoltarea pe care au cunoscut-o de la an la an, atît sectorul vegetal cît și cel zootehnic, cifrele de plan mereu mai mari, dar de fiecare dată realizate și chiar depășite. Mărturie stă între altele, recolta bogată din acest an, adunată la timp cu trudă, dar și bucuria firească a studenților care-și văd răsplătită munca.

Satisfacția de bun gospodar îl încearcă și pe studenții ani-

lor I, lucru lesne de înțeles prin prezența și participarea activă de care dau dovadă.

NELU PETRIȚ
Agronomie V

Inscripție pentru un sfirșit de toamnă

Balurile bobocilor s-au dus asemenea primelor frunze de toamnă. Toamna suspină din greu. Trec prin Cîmpia de Vest. Îmi lovesc privirea de camioane pline cu sfeclă, de oameni grăbiți. Anul trecut zburau pe aici căprioarele. Acum văd botul unui tractor. În urma lui semănătoarea ascunde-n pămînturi boabe de grâu. Respect măreția acestei clipe și-mi spun: „să-i fie rodul bogat și vremea să-i umble”. Trec cu gîndul peste o sarcină de ani și-mi văd consătenii aruncînd din palme peste cite o holdă, boabe de grâu. Pășeau mărunț și gînditori. Acum unii, minuieste aceste tractoare roșii și se uită cu ciudă în urmă cînd brazdele se-nfundă. Pentru ei adevărata bucurie vine cînd aratul e gata, după ultimul hectar.

Sfirșit de octombrie în Vest se însămințează ultimele hectare de grâu. Mă uit la această toamnă capricioasă, și cred în bogăția recoltelor viitoare.

Spre oraș la ceas de zi și ceas de noapte, vin convoaie cu porumb. Drumurile toate par o pinză de Van Gogh. În tren oamenii vorbesc despre vreme și despre locurile din sat. În anul acesta porumbul din Hulpe a bătut recordul. Miine mergem la țarină. Tu cum stai?

Sînt în graiul acestor oameni viața, viața de la țară cu frumusețile și cu greutățile ei.

Trec prin cîmpia de vest și string în suflet o dragoste pămîntească scaldîndu-mi privirea în galbenul pal al știuleților.

Pe cîmpuri se văd oameni. String roadele pămîntului. Ei sînt părinții noștri. Trebuie să le mulțumim cu sufletul, dar și cu conștiința noastră de oameni tineri, oameni care știu și vor ști să muncească și să respecte munca.

Se vestește o iarnă grea. Pămînturile tac. O femeie duce la piață un coș cu mere. Prin Cîmpia de Vest o toamnă bolnavă își caută culcuș.

LIVIU NADIȘ
Agronomie II

Zi lumină la Cioreni

Este un vînt rece. Cîmpurile sînt albe, albe de brumă. Lanurile de porumb păstrează o adîncă tăcere. E dimineață. La Cioreni răsare soarele. Pe un drum agricol vin studenții, vin viitorii agronomi. În rînd cu ei vin și îndrumătorii grupelor de studenți, inginerii lanurilor. Din loc în loc găsăm niște tablăuțe. Citim: „Grupa 180. 3 intervale + 3 rînduri de la canal la sediu + 36 intervale între canale. Îndrumătorii șef lucr. Ioan Pîrvu și asist. Ioan Suciu”.

Lanurile cu porumb de sămînță din lotul de hibridare constituite în acest sfirșit de oc-

tombrie obiectivul numărul unui al campaniei de recoltare. Fiecare an de studii, fiecare grupă a avut sarcini precise de muncă.

Lucrul a început. Știuleții mușcă din pinza de ger. Grămezile sporesc și în lan încep „evadările din pluton”. Notez numele cîtorva studenți din plutoanele frunțașilor: Ghintă Vasile, Victor Ungureanu, Rodica Anton, Florin Neagotă, Maria Lazăr, Aurelia Iancu. În lan se discută cit despre filme. Cit despre „Poli”, cit despre unele năzbîții ale primilor ani de studenție. Se muncește intens cu mult spirit de răspundere. Se știe că orice știulete pierdut înseamnă bani îrosiți, se știe că boabele unui știulete vor da la anul știuleți mari și frumoși în ogoarele Banatului. Rînd pe rînd la capătul lanului încep să sporească numărul fișurilor, al șepcilor, a fularelor

După aproape șase ore de muncă, se apropie de acest capăt al lanului dubița. A sosit masa. Studenții primesc pachete albe. Pămîntul devine o masă primitivă. Lipsesc scaunele, locul lor este luat acum de coceni, de fișuri sau pur și simplu de pămînt.

Mă cuprinde o adîncă bucurie. Prînzim în cîmp și fiecare se gîndește la ai lui, la părinți, la bunici. Așa prînzesc și ei pe alte plajuri sau au prînzit de mult. Și mărunț acesta roșu îmi trece în suflet poemul lui Bănuț. Mușcă dintr-un măr roșu și mă gîndesc la ai mei și văd o țară trudind pentru stringerea recoltei într-un sfirșit de toamnă capricioasă.

Hîrțile albe au ars și studenții au împînzit iar lanul. Azi cele 100 de hectare ale lotului de hibridare vor fi gata de cules. S-au format echipe pentru a încărcă porumbul în mașini și remorci. E drept că amfiteatrele s-au mutat în lanuri dar tot drept e că și conducerea institutului și conducerea facultății s-au mutat și ele aici.

Din priviri înțeleg că tov. conf. dr. ing. Gheorghe Catrin, decanul facultății a fost multumit de activitatea studenților care au lucrat azi în lanurile lotului de hibridare. Lîngă această mulțumire, prinsă într-un apus de soare la Cioreni consider că trebuie să punem respectul nostru al tuturor pentru acești minunați tineri.

Asemenea zile, zile lumină au trecut și vor trece mereu cu rezultate și mai bune, aici, la Stațiunea didactică și experimentală unde studenții agronomi dau dovada maturității lor politice și un ferm răspuns comandamentelor pe care partidul și statul le pun în fața învățămîntului superior.

Ogorul e dar- nic cu oamenii harnici

A avut o dorință arzătoare: să ajungă student, să facă practică într-o stațiune didactică și experimentală.

Într-o stațiune modernă dotată cu utilaj agricol perfecționat cu aparate de cercetare precise, cu

laboratoare vaste și într-un colectiv entuziast.

Dorința s-a împlinit. Studentul Bica Victor se află acum în anul IV a secției de zootehnie a Facultății de zootehnie și medicină veterinară, iar orele de practică și muncă patriotică și le efectuează în stațiunea institutului. Tot ce și-a dorit a găsit aici. Cînd era mic nu-și închipuia că o să ajungă student, iar peste puțin timp inginer

Biografia studentului Bica Victor este simplă, i-o cunosc destul de mulți. În general viața tinerilor care astăzi au reușit să-și îndeplinească visurile este un salt de la dorința lor la împlinire. La vîrsta de 14 ani a plecat de acasă. A făcut școala profesională UCECOM, după care a lucrat 14 ani ca și croitor de dame în Timișoara. Dar dorința lui era să învețe. Nu știa cum „el”, fiu de țaran, se află și lucrează într-un climat citadin, în timp ce el îndrăgea animalele și cîmpurile cu recolte foșnitoare. Citea și nu-și dorea nimic mai mult decît să participe cu toate forțele la înlăptuirea chemării partidului. A înțeles că lozincile nu sînt simple vorbe ci evenimentul vieții care pornește avîntată pe drumul socialismului. Nu. Nu erau vorbe și tînărul Bica Victor a trăit el însuși, ca toți tinerii din patria noastră adevărul acestor chemări. I s-au creat posibilități să învețe și să-și însușească cunoștințele teoretice și practice.

Zilele acestea l-am întîlnit pe acest student la marginea unui lan de porumb continuînd firul unui rînd, urmat de colegii săi de an

— Sîntem în prima linie de bătaie pentru recolta bogată, mi-a spus el. Ne-am propus ca pînă deșeară să terminăm de depănușat cele 40 de hectare de porumb pentru a îndeplini misiunea încredințată pe patru zile în decurs de numai două.

— E un tovarăș bun, mi-a spus secretarul A.S.C. pe an, studentul Iurca Iancu Dănuț la plecarea. Este un exemplu în muncă. Nu dă niciodată înapoi și asta-mi place la el de fapt ca și la alți colegi din anul meu: hotărîrea dirzenia cu care se muncește.

Cu toate că timpul nu era la-

vorabil, ploaie, noroi, studenții, cadrele didactice și o parte din angajații institutului au depănușat o mare suprafață din cultura de porumb.

Organizarea judicioasă a muncii pe echipe, elanul și voia bună, exemplul personal al studenților, a contribuit la îndeplinirea calitativă a angajamentului asumat de decanul pentru ca anul IV a secției de zootehnie să termine norma de porumb în două zile în loc de patru cit a fost prevăzut.

Aceste zile au fost pline de muncă, care a adus fiecăruia satisfacția de a fi contribuit la stringerea roadelor pămîntului.

Cînd soarele se afla la asfințit am reușit să găsim prin mulțimea de studenți pe președintele C.A.S.C. pe Facultatea de zootehnie și medicină veterinară — studentul Vaida Gheorghe care mi-a răspuns: „părăsim lanul de porumb după ce ne-am realizat misiunea primită, cu gîndul și speranța că drumul vieții și muncii noastre este un drum deschis, larg, — drum spre aportul nostru deplin la realizarea unui trai mai fericit al poporului nostru.

NELU PETRIȚ
Foto: GHEORGHE TARTAN

Educația prin muncă și pentru muncă

Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971, preconiza un ansamblu de acțiuni în direcția educării prin muncă și pentru muncă a tuturor cetățenilor și cu precădere a tinerii generații. Programul partidului, Codul principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste a subliniat din nou acest drept constituțional care trebuie privit ca o datorie de onoare. Mai recent, Congresul educației politice și al culturii socialiste, observa necesitatea situării în centrul activității de educare politico-ideologică a maselor, cultivarea dragostei față de muncă. Programul de măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea și ale Congresului educației politice și al culturii socialiste în domeniul muncii ideologice, politice și cultural-educative, exprimă sinteza acestor preocupări constante, de educare a tuturor membrilor societății în spiritul cultului muncii, munca fiind o dovadă a maturității politice și a responsabilității cetățenești față de patrie.

Pentru realizarea acestor deziderate, un rol de importanță majoră revine școlii. În lumina acestor măsuri trebuie văzute noile reglementări privind organizarea practicii productive în învățămîntul superior, pe perioade compacte și continue, precum și crearea unei unități de producție în cadrul instituțiilor de învățămînt. Integrarea învățămîntului cu cercetarea și producția, găsește la I.P.T. o situație concordantă cu cea indicată de aceste măsuri, dovedind preocuparea constantă a timișorenilor în această situație. Atelierul-școală al Facultății de inginerie chimică nu numai că a precedat construirea altora tot cu profil chimic, dar a fost și model. De la deschiderea A.S.P.-ului în 1972 pînă în prezent, dinamica valorii încasărilor pe baza contractelor de proiectare și cercetare cu diferite unități economice a crescut considerabil (de cca. 20 de ori). Activitatea desfășurată în aceste unități productive studențești se face în flux continuu, pe schimburi. Se ține pasul cu ritmul producției caracteristic industriei, se are în vedere recentele cerceri tehnologice, lucrîndu-se nu numai produse de serie mare, ori comenzi speciale ci și prototipuri unicate, pornind nu de puține ori de la proiectele de diplomă.

Tot prin prisma acestor măsuri trebuie văzută întrecerea desfășurată pe plan național, legată organic de viața studențească: „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă”.

Grija față de educarea tineretului în spiritul respectului față de muncă rezultă și din importanța acesteia în formarea ca om, în consolidarea caracterelor și dezvoltarea personalității. Căci atitudinea față de muncă presupune nu numai conștiințozitate în îndeplinirea planului, a sarcinilor de serviciu, a celor sociale. Munca — dovadă de necontestat a patriotismului, unica sursă, de sporire a proprietății socialiste, reprezintă contribuția individului la creșterea avuției naționale, la dezvoltarea țării.

RODICA STOIE
Inginerie chimică, II

Institutul de Medicină și permanenta sa sesiune

„Medicina este într-adevăr o profesie, dar nu este o profesie ca toate celelalte, ea cere multă pricepere și multă dragoste pentru om, omenie, pasiune de-a te dedica sănătății oamenilor“.

NICOLAE CEAUȘESCU

În calendarul universitar 15 septembrie simbolizează prima filă pe care studențimea își așterne răspunsul ei matur la încrederea manifestată de partid de întregul popor.

Îmi amintesc ziua aceea de 15 septembrie și cînd în Amfiteatrul mare al institutului nostru se ținea festivitatea de deschidere a noului an universitar. Alături de boboci și studenții din ultimul an de studii ascultam cu atenție cuvintele tov. prof. dr. doc. Ștefan Gavrilăscu, rectorul Institutului de Medicină, cuvinte ce adresa un bun venit pentru cei mai tineri studenți și totodată pentru toți înflăcărați indemnuri de muncă susținută în noul an universitar ce-și deschisese porțile.

Cadrul festiv, emoția de început de an universitar m-a făcut să parcurg cu gîndul primul contact cu studenția, am revăzut aievea clipele trăite la 15 sept. 1973 cînd și eu, „boboc“, îmi puneam nemurmate întrebări: „Cum va fi?“ „Am să mă pot încadra în timp util în viața universitară?“ sau... „Voi lua colocviul de oase?“

Azi cînd parcurg cu gîndul drumul străbătut îmi dau seama mai mult decît oricînd că în trecerea peste greutățile inerente oricărui început alături de noi au stat cadrele didactice ale institutului care cu răbdare și competență ne-au condus zi de zi pașii pe drumul însușirii profesiei, ne-au redat toată dragostea cunoștințele acumulate în ani și ani de activitate, s-au străduit permanent să ne formeze în spiritul unei etici și deontologii medicale sănătoase.

Istoria acestui tînr institut începe în mai 1945. Actul normativ care stă la baza înființării Facultății de medicină din Timișoara este Legea nr. 361 din mai 1945 elaborată de guvernul puterii populare instaurat la 6 Martie 1945, al cărui președinte, dr. Petru Groza, a fost un statornic prieten și sprijinitor al „medicinistilor“ din Timișoara. De altfel, răspunzînd entuziastei telegame a primilor studenți ai Medicinii din Timișoara, președintele Consiliului de Miniștri a urât „să fie în inima Banatului purtătorii celui mai desăvîrșit spirit academic, progresist și democratic“.

La 15 iulie 1945 IMT începe să funcționeze în mod efectiv cu 412 studenți înscriși în anul I și 76 în anul II. În prima etapă s-a pus accentul pe organizarea învățămîntului preclinic, pe organizarea laboratoarelor de anatomie, fiziologie, chimie, histologie, parazitologie. La organizarea acestora o contribuție din cele mai importante au adus profesorii Serben, Brătianu, Zalman, Iagnov, Ilie Georgescu, Benedict Menkes, Ioan Mersobeanu, Mircea Meșiacescu, Ioan Mureșan precum și profesorii Pius Brînzeu și Constanța Rîmniceanu.

În anul 1949 prima serie de 70 de absolvenți părăsește băncile institutului contribuind astfel la acoperirea necesităților de asistență medicală din teren.

Cu toate că în primii ani de existență ai institutului efortul principal a fost îndreptat spre crearea unor bune condiții pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ, nici cercetarea științifică nu a fost neglijată. Merită menționate laboratoarele de chimie biologică (prof. M. Vanghelovici) fiziologie (prof. Marin Popescu) clinicile medicale (prof. A. Păunescu-Podeanu) laboratorul de embriologie experimentală (prof. B. Menkes), laboratorul de parazitologie medicală organizat de prof. Gh. Lupașcu a efectuat studii importante asupra malariei din regiunile Banat, Crișana, asupra focarului de anchilostomiază de la Anina, stabilindu-se măsurile care au dus la eradicarea acestor boli.

Primele două serii de absolvenți (1949-1950) au fost pregătite cu profilul de medicină generală, iar cea de a treia pe profilul de medicină generală, pediatrie și igienă. Din 1952 pînă în 1960 institutul funcționează cu serii de medicină generală și pediatrie. În 1960 se înființează secția de stomatologie, care în 1964 a fost transformată în facultate.

Anul universitar 1973-1974 marchează asigurarea unor condiții substanțial îmbunătățite pentru învățămîntul clinic timișorean prin deschiderea noului spital. Acesta este dotat cu 14 săli de operație, cu laboratoare și aparatură modernă, un serviciu complex de terapie intensivă, o secție de explorări funcționale, un laborator de radioizotopi și medicină nucleară și să nu uităm cele nouă clinici medicale.

Institutul de medicină editează începînd din anul 1956 în colaborare cu Filiala Timiș a Uniunii Societăților de Științe Medicale a R.S.R. revista „Timișoara medicală“. Revista este trimisă în cadrul schimbului de publicații la 136 biblioteci din 46 de țări.

În cei 28 de ani de existență IMT a pregătît 3.850 medici pe profilele de medicină generală, pediatrie, igienă și stomatologie.

Actuala conducere a Institutului de Medicină Timișoara:

Rector - prof. dr. doc. Ștefan Gavrilăscu.
Prorector - prof. dr. doc. Gheorghe Băcanu.
Decanul Fac. de Medicină generală și Pediatrie - prof. dr. Luca Stanciu.

Decanul facultății de stomatologie: conf. dr. Radu Roșiu.

Biblioteca: inițial cu 40 volume (1946) astăzi cu peste 300.000 volume în valoare de peste 4.000.000 lei. Cabinetul audio-vizual al bibliotecii dotat cu aparatură și material ilustrativ corespunzătoare (magnetofon, aparate de proiecție, diapozitive, discuri, albume etc.). Periodic cabinetul asigură rularea unor filme de specialitate de scurt metraj.

Viața culturală

● Formația de teatru „STUDIO M“ dublă laureată a FNAS de la Brașov 1970 și Timișoara 1972, formație ce a luat naștere din inițiativa studenților, alcătuită din studenți care-și propun să realizeze un teatru nou, de avangardă, experimental dacă vreți, într-un cuvînt un teatru tînr.

— Studioul de radiodifuziune „Studio Medicina“ cu emisiuni în căminele medicinii și în căminele din complexul studentesc.

● Cenaclul literar „Syrinx“ care intrunește pe cei mai buni minutori de condei din IMT.

● Comisia culturală a A.S.C. din IMT contribuie alături de anul IV la organizarea tradiționalului „Bal al bobocilor“ iar anul acesta „Balul medicinii“ este la cea de a șaptea ediție.

Studenții locuiesc astăzi în trei cămine integral și parțial în alte două cămine.

Alături de cantina IMT funcționează și cantina dietetică care servește regimuri speciale pentru studenții suferinzi.

Toți studenții au posibilitatea ca în timpul liber să practice una din ramurile secțiilor existente ale clubului Sportiv Universitar „Medicina“ atletism, baschet, handbal, judo, volei, șah. Pentru desfășurarea acestor activități, institutul dispune de o sală de gimnastică, un teren de volei și baschet precum și sectoare pentru atletism. Studenții care doresc să se dezvolte armonios (individual) le stau la dispoziție o sală de forță, iar studenții scutiți medical sînt încadrați în grupe de gimnastică medicală.

Programul de competiții se desfășoară pe întreg anul începînd cu „Cupa anului I“, cupa „30 Decembrie“, cupa „8 Martie“ etc. și terminînd cu Campionatele universitare.

Tradiționala competiție dotată cu cupa „Iulius Hațieganu“ inițiată de C.U. Cluj este la cea de a treia ediție.

fructificînd din plin experiența cîștigată anterior, beneficiînd de condiții de studiu din ce în ce mai bune, activitatea noastră trebuie să cucerească o efervescență și mai mare. Conștienți că fiecare succes al nostru reprezintă un cîștig în devenire al științei și culturii, în anul universitar care a început trebuie să facem din rațiunea noastră de a fi mai mult ca oricînd, semnul exemplar al conduitei noastre profesionale și civice.

Acum, la prima oră a amfiteatrelor, adresăm celor mai tineri dintre noi studenții „corate 19 ani“, celor ce pășesc pentru prima oară, cu entuziasm pe traiectoria celor cinci ori șase ani lumină, un prietenesc

BINE AȚI VENIT!

Prima zi a anului universitar s-a impus în termeni care ne sînt atît de familiari ca un început de sesiune permanentă, găsindu-ne alături, profesori și studenți, toți membrii vieții universitare, însuflețiți de aceleași idealuri patriotice, intru împlinirea responsabilității a comandamentelor pregătirii viitorilor specialiști ai medicinei românești.

OFELIA GHENCIU
Medicină IV

REPORTAJ ÎN INDIGO

Acțiunea de alpinism între-prinsă de brigada mobilă a redacției „Forum studentesc“ în atmosfera dulce a nepăsărilor tinereții a fost transcrisă în cîteva linii, cele mai multe negroșate, transperante, deci în-

Debutul e promițător. Folosim „piluța“ ce o avem la șefa de cămin și pătrundem în imediata vecinătate a porții spre dulcele nepăsări. A fost nevoie ca să se facă uz de hirtia miraculoasă deținută de unul dintre reporteri, pe care acesta o viră sub nas administratoarei, efectul, surprinzător de firesc fiind arborarea unui zimbet neprefăcut, primitor.

Consecvenți în nehotărîre, coborîm și urcăm de la un etaj la altul, decizînd într-un sfîrșit să deschidem o ușă. De-acum las fluidul cuvintelor rostogolite în auz să curgă printre senzațiile mele vizuale și însoțite de propria lor rezonanță.

Conversație în cămin

Într-un reportaj pe departe fără pretenții exhaustive în ultimul număr al revistei.

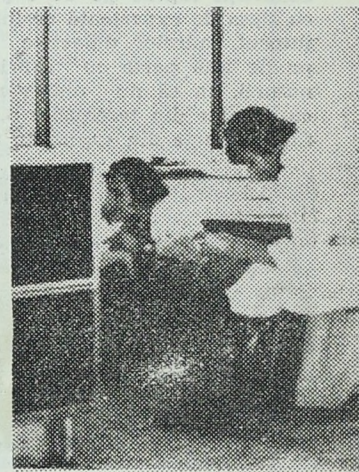
Ad-hoc am participat și eu alături de 5 reporteri dinamici dar preocupați exclusiv de tema propusă: studiul relației student-cămin. O asemenea întreprindere, urmărind o porțiune din realitatea noastră a riscat prin mijloacele ei să devină un fel de a nu vedea pădurea de copaci. Vă propun un decupat din viața căminului 15. Un decupat pe care am grefat frînturi de gînduri provocate în detaliu reportericesc.

Liniștea firească a orelor cînd sîntem acasă ia contururi de pastel în care toate surprizele neprevăzute sînt estompeate de tihna profundă. De aceea dacă urechea va fi șocată de asprimi de sunet datorăm acest lucru numai limitelor oglinzii noastre indigo.

Dar să nu parcurgem de la început firul și imaginea reportajului ascunși într-un ochi de observator nebăgat în seamă.

El (reporterul): (Implacabil), Numele, prenumele etc.

Ea (după un schimb oficios de replici): Nu sînt o fire care să dorească să se afirme prin ceva.

El: (implacabil aplică între-barea șablon subînțeleasă din răspuns)

Ea: (cu seninătate, cu oarecare mindrie) — Nu-mi plac

Urmărind rezultatele obținute pe linia traducerii în viață a normelor și sarcinilor vieții de asociație, la Facultatea de medicină generală și pediatrie, am pornit de la o discuție purtată cu președintele Consiliului U.A.S.C. pe institut, S. Pănescu, încă înainte de începerea sesiunii din vară. Întrebat despre modul cum se desfășoară adunările generale la nivelul anilor de studiu, președintele mi-a răspuns: „În general adunările desfășurate la nivelul anilor de studiu au atins în mare parte un nivel conform așteptărilor. O parte din ele au discutat modul în care se aplică spiritul critic și autocritic de analiză a situațiilor concrete, atît la nivel de an cît și de facultate. Adunarea generală a contribuit în același timp la luarea unui angajament prin care procentul de promovabilitate în sesiunea de vară va fi de peste 90 la sută. Totodată lucrările de la noul cămin, vor fi efectuate în mare parte prin muncă patriotică. Comisia profesională în colaborare cu cadrele didactice vor stabili un număr mai mic de ore de consultație la cabinetul audio-vizual, care s-a îmbunătățit cu o serie de cursuri înregistrate, filme, diapozitive, care vor ajuta la studiul individual“.

Dările de seamă și discuțiile purtate la ședințele de alegeri în anul universitar 1974-1977 au constituit un prilej de analiză responsabilă a eficienței muncii desfășurate, de stabilire a unor măsuri care să asigure o mai deplină angajare a studenților în activitățile productive. Astfel, ședința de alegeri a anului II de la Facultatea de medicină generală și pediatrie, fiind deschisă de studentul Laichici Cornel a dezbătut cu deosebită seriozitate aceste probleme. De asemenea, luînd cuvîntul Jivan Cristian, Cîtu Dumitru, secretarul A.S.C. pe facultate, Mărcuș Gheorghe vicepreședinte cu problemele

politico-ideologicele comisiilor profesionale obținute de studenți de la media peste 70 la sută la media 7. Toate acestea aveau o restanță și 5 la sută. Cauzele acestor probleme sînt în darea de a ști să ia o

Adunările răspun-

îmbunătățirea muncii profesionale să aleagă metoda de studiu, s-au aplecat la litografiate pe cabinetul audio-vizual și dispoziție a fondurilor

Evidențînd panția la dezbaterile politico-ideologice Luînd cuvîntul Maria, din anul 1973, C. responsabilă co-ideologică a politic-ideologic studiului individual o dezbateri iar materialele

anumit fel își lași chipul: „Cum-păr țigări Kent, cam. 225, Vind curs limba engleză, anul I și II, cam. 225“.

La parter, pe culoar intrăm cu piosă reculegere în spațiul alb nemărginit, nemîngîiat de schelete metalice pe inima lor de cioară vopsită, gîndindu-ne dacă găsim sau dacă nu, să încrustăm posibile și inevitabile inscripții în vers alb sau orb.

Încă un eveniment tulbură pașnica noastră plimbare prin „dulcele“. Doi indivizi făcînd pe fotoreporterii se plimbă incognito (după expresia însoțitoarei noastre ca „lorzii“) pe „bulevardele“ căminului. Ceea ce provoacă întregul oprobriu public feminin și totodată indignarea noastră. Administrația ia măsuri energice și-i pune cu botul pe labe pe intruși.

de fumat. Avem și scrumieră. Scrumiera se constată a fi un creuzet, alias mojar, ceea ce e în concordanță cu specificul faunei chimice cu care se ocupă gazdele noastre.

sută sub 8, 4 repetenți, respectiv 1,5 la sută — 120 de studenți au avut pentru vară una sau mai multe restante. Seria de pediatrie — din 66 de studenți, 64 au promovat, iar 2 au fost repetenți.

tele învățau dar aveau și ele durerile lor. — Credem în colectivele studențești, ele există și ne simțim minunat în ele.

MARCEL SAMINTA
Foto: GHEORGHE TARTAN

Gînduri în casă nouă

Sînt momente în viață cînd simți o satisfacție deosebită la gîndul că un lucru făcut de mîinile tale va prinde contur, că va fi admirat și apreciat de oamenii din jurul tău...

A venit apoi vacanța de vară, am plecat cu toții și șantierul nostru a rămas aproape terminat cu schele încă și macarale care marcau ceea ce se proiectase și se construise de către brațele studenților.

Dispăruseră dintr-o dată și schelele și macaralele și muncitorii cu care ne obișnuiserăm și-i vedeam zilnic construind și rețușind.

Am avut posibilitatea să descoperim și noi impresia pe care o lasă o trecere (destul de fugară însă) pe coridoarele unei facultăți. Prima senzație pe care ne-a lăsat-o vizita în facultatea cea nouă a studenților electroniști a fost nesiguranța că nu vom reuși s-o cunoaștem în cele câteva ore pe care le rezervasem vizitei.

Am simțit aici atît agitație inerentă pauzelor dintre cursuri și seminarii dar și liniștea ce domnea în timpul acestora. Am întîlnit studenți din toți anii de studii cu care am reușit în cele câteva minute pe care le aveam la dispoziție să culegem niște impresii despre noul local al facultății.

Într-una din zile (în care în fine am reușit să ne acomodăm cu topografia locului) am avut plăcerea să-l întîlnim și pe vechiul președinte al noii facultăți Paul Sulea. De la el am aflat un lucru foarte interesant și care credem, ne îndreptățește să-l recomandăm și altor facultăți. El ne-a spus că la sugestia C.A.S.C. pe facultate, zilnic, cite 30 de studenți din toți anii de studii, se ocupă de îngrijirea sălilor de curs, seminar și mai ales de laboratoarele facultății.

remarcat și că atît cei care au organizat această activitate cit și cei care o desfășoară sînt de asemenea demni de remarcă și feliicitat.

Sperăm, spuneam noi, că inițiativa luată ce continuă să trăiască mult timp de aici înainte și că va da rezultate cit mai serioase astfel ca într-un viitor număr al revistei noastre să putem să relatăm mult mai pe larg activitatea depusă de aceste „echipe de intervenții“ cum le numesc studenții electroniști.

ANITTE MATEESCU
Mecanică III

Adunările generale-forum al responsabilității studențești

calității studenții nu au știut cele mai adecvate de greu cu trecerea. Lipsa cursurilor de discipline, Care a fost pus la frecventat de studenții.

tate, studentul C. Jianu. Au fost aleși cei mai buni studenți din punct de vedere politic și profesional, cu o intensă activitate de propagandiști: Dănuț Cioată, Sorin Neda, Șerban Nicolară, Dan Muțiu, Romulus Mateescu.

Din inscrierile la cuvînt și discuțiile purtate de studenți s-a dedus că în anul universitar 1975-1976, comisia socială nu și-a făcut pe deplin datoria, în mod deosebit în problema repartizării biletelor de tabără.

La punctul ultim al ordinii de zi au fost aleși membrii birourilor de serii ale anului — prin cei mai buni activiști de asociație, propagandiști, adevărați militanți pentru transpunerea în viață a politicii științifice a partidului, care să reflecte în modul de a gîndi, munca fiecăruia dintre membrii A.S.C. ai anului.

Cenaclul „Forum studentesc“ (I,II)

Apariția cenaclului „Forum studentesc“, în zilele desfășurării concursului „Cintarea României“, nu este o simplă coincidență. Cenaclul debutează în viața studențimii timișorene, cum spunea în deschiderea primei ședințe-spectacol, V. L. Vișan, ca un „posibil act de cultură“.

Prima lui confruntare cu publicul, poate fi socotită a 8-a ședință, celelalte fiind, evident, de lucru. Ce a însemnat acest spectacol pentru cei peste 500 de studenți prezenți în sala mare a Casei de cultură a studenților?

După părerea noastră, trei ore și jumătate de muzică bună, de voie bună și momente inedite.

Folosind o originală formulă de prezentare, cu diapozitive, organizatorii au uitat însă riscurile unor defecțiuni în spectacol, fapt care ar fi produs mari încurcături pentru Popa Ștefan și Petrică Fîsteag aflați la „pupitru de comandă“. Din păcate aceasta s-a întâmplat. Și ne pare rău că el se datorează unui act de indisciplină: sosirea

partea sa: Cesa Silvana recită excepțional „Fabulă“. Coboritor din cenaclul „Flacăra“, Petrică Sirbu convinge mai mult prin același îndrăgît cîntec, „Pe culmița bradului“. Se pare că e genul pe care ar trebui să-l abordeze Petrică, deoarece celelalte melodii nu pot câștiga doar prin text.

Muzică clasică: Banu Ilie sigur, cu dexteritate pe clapele alb-negre ale pianului. Rămîne la instrument pentru

tate (2 la cerere) a fost excepțional, Marcel Berbecar cu adevărat sufletul acestui cenaclu, omul care a muncit zi și noapte pentru el. Intenționat am lăsat la urmă evoluția a doi mesageri ai cîntecului sud-american Jaime Flores și Carlos Abrie, excelenți și emoționanți în omagiul eroului lor național, lui Che Guevarra. Un spectacol care a demonstrat că, în centrul nostru universitar, există talente și că se poate realiza un eveniment cultural studentesc care să prezinte Timișoara cu studenția ei prin tot ce are mai reprezentativ. Ne pare rău că acest prim pas pe drumul afirmării s-a făcut în absența unor studenți talentați care, din comoditate sau, poate, din nejustificat vedetism, nu au considerat necesară prezența lor printre cei care au transformat timpul lor liber în ore de repetiții. Ne pare rău că în sală nu au fost decît 3 activiști din Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar și doar un (!) cadru universitar, deși acestora li s-au

membrii cenaclului s-au trezit la ora începerii spectacolului cu efectivul înjumătățit. Absențe motivate, sau nu, V. Georoceanu, P. Cimpoieșu, Cesa Silvana, acestora li s-au adăugat absența în grup a studenților Facultății de mecanică. Se pare că aceștia au consi-

derat mai important o repetiție cu cenaclul facultății decît spectacolul nostru. Un gest necolegial care va trebui să dea de gîndit organizatorilor. Oricum, el constituie un act de indisciplină și nu poate fi tolerat. Ca atare... veți vedea la viitorul spectacol!

În această situație am asistat, totuși, la un spectacol de excepție, care a durat 3 ore. E meritul celor care în permanență au improvizat pe scenă: V. L. Vișan, Nicolae Ionel, Ioan Crăciun și

exact la ora de începere a spectacolului a studentului Ștefan Csutak, un folkist în care ne puneam mari speranțe, lucru ce a produs o rearanjare în pripă a diapozitivelor. Dar peste acest incident s-a trecut repede căci au urmat cu adevărat momente frumoase.

Adrian Bleoca, fără erispare, deschide singur spectacolul cu „Imn“ dar ex-

celează în „Este o tristă“.

Ghiță Cuteanu introduce în scenă pe Sucă aflat în vizită la Timișoara. În tot cursul călătoriei lui risete și aplauze, multă improvizatie și dezinvoltură. Pe scenă urmează „Lumină“ și interpretarea caldă a lui Traian Neagu, puțin afectat de capriciile vremii. Un prim moment de a trece publicul de

Așa cum a fost

a cînta împreună cu Carmen Streza „Balada“ lui Ciprian Porumbescu, pe un text de George Coșbuc. Aplauze mai aleș că în continuare Carmen cîntă la fel de bine și antrenante cîntece scoțiene, acompaniată la chitară de Marcel Berbecar.

V. L. Vișan găsește interpretul ideal pentru a-i satiriza pe așa-ziii poeți din „Pe marginea șoselei, plopii“, în persoana lui Ioan Crăciun, printre altele, coleg de grupă.

Talentat activist cultural, Nicolae Ionel, recită „Boul și vițelul“ și câștigă simpatia publicului. E rîndul lui Marcel Negru, Adrian Floruță și Cesa Silvana să producă emoție în sală prin momentul liric creat, moment care se va repeta și spre finalul spectacolului dar într-o nouă formulă, Lia Petric, Marinceaș I., Nelu Dușcu, Petre Cimpoieșu Nicolae Ionel revine cu un moment inedit, pantomimă pe coruri celebre din opere: „Studentul la facultate și în vacanță“.

Radu Todoran are emoții și recită mai sigur propriile sale compoziții.

Un final într-o evoluție ascendentă: Oprea Adrian care spune în grai bănățean de ce nu e bine să faci blatul pe C.F.R., Victor Georoceanu despre care pot să spun că în toate cele 5 piese cîn-

distribuit peste 100 de invitații. Am fi considerat prezența dumealor nu doar ca un gest de curtoazie sau apreciere a revistei noastre ci de manifestare a încrederii în studenții pe care îi pregătesc și-i conduc în viața universitară.

Radu Todoran. Evident, un bun prilej pentru a cînta mai multe piese și din fericire din ce în ce mai bine pentru Marcel Berbecar, Marcel Negru, Adrian Floruță, Ilie Banu, Adrian Bleoca.

Două momente aparte: prezența în scenă a lui Nelu Drăgan care ne-a transpus în lumea transmisiunilor sportive și frumoasele cuvinte adresate în finalul spectacolului de tov. Miclea, vechi activist cultural în rîndul studenților.

Un spectacol care a plăcut și a demonstrat odată în plus, resursele și posibilitățile cenaclului.

La ora bilanțului, putem afirma că dispunem de un potențial artistic studentesc remarcabil, capabil să genereze o adevărată mișcare culturală de masă, lucru care se manifestă pregnant prin exigența cenaclurilor de cămin și a formațiilor la nivel de facultăți, sursă de energie creatoare care definește, în ultimă instanță, una din trăsăturile esențiale ale tineretului zilelor noastre. Așteptăm cu încredere evoluțiile viitoare ale cenaclului „Forum studentesc“ ca pe un adevărat act de cultură al studenților timișoreni.

C. GHEORGHE

Foto: CONSTANTIN DUMA

Funcția literaturii, primește valoarea unui instrument pentru schimbarea conștiinței practice. Limba nu este altceva decât conștiința reificată; deci limba devine un domeniu al praxisului. O descriere a mediului în care există literatura devine o problemă reală. În acest domeniu se articulează convingerile, poziția și emoțiile creatorului, care ușurează identificarea consumatorului cu problematica sa, pe care caută să o rezolve prin procesul gândirii. Literatura are și ea o bază economică. „Un criteriu decisiv al unei funcții revoluționare a literaturii constă în măsura progresului tehnic, care duce spre o nouă funcționare a formelor culturale și concomitent al mijloacelor de producție spirituale“ (W. Benjamin). Literatura trebuie să aibă o valoare de întrebare revoluționară. Din această cauză poezii manifestă o neîncredere radicală față de formele tradiționale de exprimare, față de sintaxă și chiar față de cuvinte. O metodă sau alta folosită în scris (în a-și ex-

de indispoziție creat cititorului needucat literar, prejudecățile false sau totalul refuz de a accepta produse literare noi. Astfel de cititori se refugiază în trecut; ei citesc așa numita „Literatură clasică“ pe care — așa spun ei — o pot înțelege. În această literatură ei găsesc rezolvate unele dintre problemele

se influențează conștiința, „... căci nu praxisul din interiorul ideii explică formațiile ideilor din praxisul material“ (Marx). Poezia — literatura — trebuie văzută deci ca proces. Prin aceasta ar trebui să devină o antimarfă; această caracteristică rezultând direct din procesualitatea actului poetic.

cu pure stereotipii. Poezia devine în acest caz o construcție din elemente prefabricate de o proastă calitate. „În schematism, totul apelează la așa-numitele afecte bune ale omului“ (Hermann István). În realitate totul este superficial. O astfel de artă dobândește statutul „de artă ilustrativă“ cum spunea Tvardovski. Totodată se observă o ruptură a dialecticii reale a spontanului și conștientului. Factorii interdependenței: tendință — calitate, rămân neaprofundate, pentru că „tendința unei literaturi poate să corespundă din punct de vedere politic numai atunci când corespunde și din punct de vedere literar“ (Walter Benjamin). O literatură schematică are ca urmare un stress intelectual din partea publicului. Ea devine din punct de vedere psihosociologic un automatism orientat spre un fals social. Numai printr-un comportament convențional „astfel de literați, caută să descopere șansa unui consimțământ general. Totodată există pericolul ca persoana — autor să se degradeze într-un simplu purtător al

LITERATURĂ ȘI CONȘTIINȚĂ

Popa '76

prima omagiile) duce la distrugerea unor modele literare și lingvistice bine cunoscute. De aici rezultă sentimentul

de care sînt preocupați. E drept, în literatura tradițională cititorului de multe ori li sînt sugerate rezolvări. Cu alte cuvinte acest tip de cititor suferă de lenea de a gândi. Astăzi literatura nu trebuie să mai fie o rezolvare simplă a unor probleme (la Brecht se poate observa consecvența acestui raționament). Gîndirea ipotetică devine dominantă. Limba și gîndirea, precum se știe, merg mîna în mîna „Limba devine obiectul unei conștiințe științifice“ (H. Vermweg). Limba rămîne ca întotdeauna un mediu care ajută la constituirea societății; unei societăți care se găsește în schimbare, constînd — din nou văzut prin prisma fenomenului lingvistic — în distrugerea unor forme de limbă stabilite. „Limba este la fel de veche ca și conștiința; limba este adevărata conștiință practică, existentă și pentru alți oameni, deci și pentru mine însumi, și limba se naște ca și conștiința din nevoia de a comunica cu alți oameni“ (K. Marx). Literatura care operează cu materialul limbii, trebuie să ducă la o schimbare calitativă a conștiinței. Prin transmiterea de idei vii și reale receptorului,

Un caracter de model pentru lirică experimentală constituie volumul lui Bernd Kolf „Locuibila Lună“ (Editura Dacia, Cluj-Napoca 1976). Pe lîngă un număr mare de imbinări asintactice se pot observa și încercările de a da sensuri noi unor cuvinte (și sunete) „tradiționale“. Kolf intră în interiorul limbii. El nu descrie o imaginație și nu este nici tributatar obișnuințelor vorbirii. Și pentru Kolf are valabilitate aprecierea lui H. Heissenbüttel asupra poeziei concrete a lui Ernst Jandl — că nu permanenta urmare „a logicii gramaticare determină relațiile“, ci mersul înainte de la „o surpriză la altă surpriză“ împinge limba înainte.

Dacă un autor are într-adevăr o convingere revoluționară dar folosește forme și tehnici literare vechi, atunci este imposibil ca acesta să-și poată da glas în mod real și convingător părerilor. Nici conținutul și nici convingerile (părerile, sentimentele și dispozițiile) nu devin concrete. O astfel de literatură poate să alunece cu ușurință spre schematic, care operează

Popa '76

vreunei funcțiuni. Printr-o adaptare secundară la pretenții sociale aceștia își apără convulsii egocentrice.

OTTO WILLEK
Filologie III

DEBUT FORUM Marcel Sămîntă

Străbunicul

Războiul îl avea în piciorul lui stîng. Cînd îl rugai să-ți povestească își arăta piciorul din aer tăcerea aceasta a lui ca un film.

Scrisoare

„Iubito, tu țese-ți continuu iia de gînduri și-n fiecare noapte destram-o“, îi scria femeii bărbatul de pe front. „Eu mă voi întoarce curînd cu pormubei pentru aerul satului și cu nori de zîmbet“. „Iubito, tu țese-ți continuu iia de gînduri și-n fiecare noapte destram-o“

ii scria femeii bărbatul din război „Eu mă voi întoarce curînd în lacrima ta“.

Dimineața

Cocoșul fără cîntec l-a zidit bărbatul în lemnul porții Cîntecul, femeia i l-a țesut într-o scoarță. O noapte împlinită a tot împletit femeia firele stelelor. Apoi, frîntă de trudă a atîrnat-o pe sfoară în curte printre rufe ude.

Riul de dimineață

Cînd noaptea (se dăruiește zilei) femeile își schimbă trupul în verdeață de cer și aerul șoptește curat printre malurile albastre.

Singur

Eu curg și fără iarba ta sînt peșteră în nisipul din vînt și aerul e fum din frunze care-au fost.

TRAIAN TRAIAN

Inlesnire

Am încolțit ca un bob ce trece peste noi în adăpostul acestei rotații

Nu întreba de noianuri cu buretele clipei ne-am atins fețele

și-am strîns nu rareori împreună seminte.

VASILE RODIAN

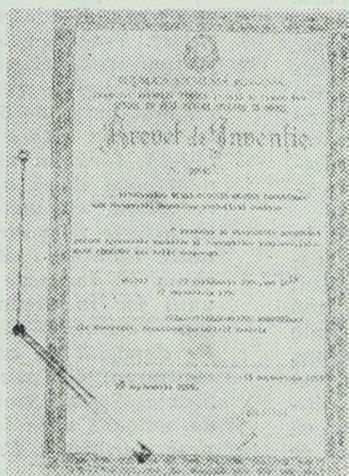
În exclusivitate pentru „Forum studentesc“

Mihai Brediceanu și Polimetronomul electronic

Mai întâi pentru cei care cunosc mai puțin această personalitate, citeva referiri biografice.

Artist emerit, Mihai Brediceanu este fiul compozitorului bănățean Tiberiu Brediceanu. Își formează educația muzicală la Conservatorul din București unde studiază pianul, compoziția și dirijatul. Absolvă Facultatea de drept, iar mai târziu își va lua doctoratul în matematici la Universitatea din București. Din 1946 dirijor, apoi director al Operei Române cu care obține remarcabile succese în țară și străinătate. Din 1958 este dirijor permanent al Filarmonicii „George Enescu” unde cultivă cu predilecție creația națională, fără a neglija însă marile valori universale. Între anii 1969—1971 deține funcția de prim dirijor și consilier artistic al Orchestrei „Syracuse” — New York, funcționând și în momentul de față ca profesor la Universitatea Syracuse — New York. Arta sa dirijorală a fost unanim apreciată atât în țară cât și în fruntea unor ansambluri precum: Orchestra din Paris, Orchestra Națională a Franței, Filarmonica din Varșovia, Bruxelles, Stokholm, Monte-Carlo, Rio de Janeiro. Pentru a descrie această artă criticilor sînt nevoiți să caute noi adjective, termeni lingvistici pe măsura talentului său. Nu mă încumet să o fac nici eu, citez doar la întimplare: „S-a întors Mihai Brediceanu și a smuls orchestra din toate tiparele ei obișnuite de concert. A bătut măsura direct, a ridicat mîinile sale asimetrice, ca niște crengi uscate, a înotat în aer cu falangele zdrobite de emoție, a fost violent și pasional, a fost patetic și viforos, senzual și olimplan, distilind armoniile, izbind cu fruntea în nimbul unei ninsoare de polen”.

În ultimii ani, preocupindu-se de raportul dintre limbajul muzical și matematică, publică în țară și străinătate studii despre structurile pluritemporale în muzică și coregrafie. Aceste studii stau la baza concepției

și utilizării polimetronomului electronic, pentru care Mihai Brediceanu a obținut brevet de invenție în Statele Unite, în România, procedeu fiind în curs de brevetare și a în alte țări. Despre acestea Mihai Brediceanu a avut amabilitatea să-mi vorbească, în urmă cu câteva săptămîni la București, discuție ce o împărtășesc acum cititorilor.

În viața de zi cu zi fiecare individ trăiește un univers temporal propriu, diferit de al altuia prin unitatea de măsură cu care, în mod figurativ, măsurăm scurgerea timpului. De exemplu, valoarea timpului unui alergător care și-a pus titlul în joc diferă de cea a unui individ care se plimbă liniștit într-un parc. Timpul în care se desfășoară evenimentele este în funcție de starea psihologică a individului, astfel că un grup de personaje pe o scenă trăiesc simultan universuri temporale diferite.

Un instrumentist își execută partea sa din partitură în funcție de bătăile unui dirijor, adică în funcție de o unitate de timp. În muzică raportul dintre pulsația coresponzătoare acestei unități de timp pe minut definește noțiunea de tempo. Deci un muzician sau un grup de muzicieni execută muzica după un tempo.

Se poate compune și executa muzică care să aibă simultan tempi și pulsații diferite pentru o unitate de timp. O astfel de muzică se apropie mai mult de

viața reală în care avem simultan tempi diferiți. De pildă mersul pe stradă, bătăile inimii, diferă de la persoană la persoană, în funcție de confruntările sale psihologice, timpul psihologic și biologic avînd pentru fiecare alte valori.

Cum polifonia europeană s-a dezvoltat pe ideea unui tempo unic, muzica s-a găsit neputincioasă de a reflecta multitudinea de tempi din realitate. Acest fapt s-a datorat dificultăților care le întîmpina — în cazul liniilor melodice cu tempi diferiți — organizarea înălțimii sunetelor pe portativ. Coregrafia pe o muzică dată respectînd tempo-ul muzicii, a preluat și ideea unicității tempoului, ceea ce a constituit o piedică în dezvoltarea coregrafiei, a mijloacelor ei de exprimare.

S-a ivit necesitatea scrierii polifoniilor folosind structurile temporale plurale (politempi). Compozitori contemporani ca Charles Ives, Karlheinz Stockhausen introduc în lucrările lor secțiuni cu tempi simultani. Execuția acestor partituri era însă foarte dificilă. De exemplu Stockhausen în piesa „Gruppen” folosește mai mulți șefi de orchestră care dirijează simultan, în timpi diferiți grupuri de instrumentiști. Coordonarea și punerea în acord a acestora nu se făcea în mod riguros, rezultatele fiind sub cele scontate.

La scrierea muzicii baletului „Meșterul Manole” Mihai Brediceanu întîmpină necesitatea folosirii politempiilor. De exemplu pentru a reda cât mai fidel ritmul diferit al calfelor și zidarilor care participau la ridicarea mănăstirii, el întrebuintează structurile temporale plurale. Traducerea scenică a acestor structuri necesită un sistem capabil să genereze semnele simultane în mai mulți tempi distincți (un plurimetronom) și posibilitatea de transmitere a acestor semnale pe canale diferite, grupurile de instrumentiști și dansatori, ca fiecare să recepționeze doar propriul tempo.

Pornind de la această necesitate Mihai Brediceanu concepe un „Procedeu și dispozitiv programat pentru spectacole muzicale și coregrafice” complexe,

folosind simultan mai multe tempo-uri”, titlul extras de pe brevetul de invenție 55.477, acordat de Oficiul de stat pentru invenții și mărci. Schema de principiu a aparatului imaginat în acest scop, a fost elaborată de inginerul român B. Bernfeld. Se compune dintr-un programator electronic de semnale în diferiți tempi simultani, un amplificator al acestor semnale, un sistem de transformare a acestor semnale electronice în semnale luminoase și transmiterea lor la diferite grupuri de instrumentiști, un sistem de transformare a acestor semnale electronice în semnale auditive ce vor fi recepționate în căști miniaturizate de către grupuri de dansatori, un radio emițător cu mai multe benzi de frecvență concomitente, una pentru fiecare tip de semnal (tempi) și o serie de minireceptoare acordate diferențiat pe fiecare frecvență a emițătorului.

Prototipul acestui aparat, denumit polimetronom, a fost construit la Universitatea din Syracuse — New York de către Dr. Wilbur Le Page și profesorii P. E. Stabler și P. Kornreich. Tot în Statele Unite la 1 aprilie în acest an a avut loc premiera mondială a polimetronomului, pe o piesă scrisă de Mihai Brediceanu „Etude For Ballet In Polytempi”.

Fotografia de față îl prezintă pe Mihai Brediceanu alături de un polimetronom care poate fi programat pentru trei tempi diferiți, în Statele Unite existînd aparate mai complicate ce pot luea cu mai mulți tempi simultani. Actualmente sub egida A.M.T.-ului (Asociația oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale din R.S. România) un grup de balerini conduși de Alexa Mezinescu pregătesc premiera la București a acestui aparat, premieră ce va avea loc în una din lunile următoare.

Asemenea calculatorului electronic, polimetronomul necesită programare, muncă prealabilă, dar și rezultatele pot fi uimitoare. Dirijorul sau coregraful programează sistemul de tempi la generator. Grupurile de instrumentiști vor primi indicațiile tempo-ului propriu prin semnale luminoase, iar grupele de dansatori vor recepționa la ureche semnalele tempo-ului coresponzător grupului de instrumentiști respectivi. În căști pot fi transmise de asemenea muzi-

că, prealabil întregitate indicații, ordine verbale, unui grup sau tuturor grupurilor de dansatori de pe scenă, toate acestea în mod discret, insesizabil de publicul care avea impresia vizuală și auditivă globală. Bineînțeles că și muzica între tempi va fi mult mai bogată ca în cazul unui simplu tempo. Există posibilitatea de a aduna acești tempi, să devină o nouă structură, să existe o altă lege de expunere. Folosind ciclurile de coincidență ca unități de timp, coregraful poate construi și controla o nouă coregrafie comună acestor grupuri, o coregrafie în sincronism dau posibilitate coregrafului de a schimba tempi, de a distribui noi tempi diferitelor grupuri sau un tempomogen întregului ansamblu. Fiecare grup de instrumentiști și dansatori va acționa pe baza tempo-ului propus, cu unitatea proprie de timp, publicul va recepționa efectul de ansamblu al unei partituri executate și dansate în politempi. O astfel de coregrafie deschide noi căi de investigație în această artă.

Dar posibilitatea polimetronomului nu se reduce aici. În cazul coreografiilor pe muzici fără pulsații ritmice, coregrafia apare independentă de muzică, care va constitui doar fundalul sonor. Dansatorii ignoră muzica, conducîndu-se în acțiunile lor după semnalele în politempi pe care le recepționează în cască. La fel se pot imagina coregrafii „albe” bazate doar pe aceste semnale, fără alte asocieri sonore. Sau în cazul spectacolelor de balet clasic un grup principal dansează după muzica spectacolului, iar altele după semnalele programatorului în structuri temporale diferite.

Și în teatru își găsește aplicabilitatea structurile pluritemporale, atât în limbajul vorbit cit și în mișcarea scenică. Luăm primul caz. Cuvintele sînt structuri de sunete a căror durată variază în funcție de viteza lor de pronunțare. Aceste durate pot fi raportate la o „unitate” de măsură a cărei valoare ne conduce la ideea de „tempo” al vorbirii, ce constituie un mijloc important de modulare emoționantă a unui text. În funcție de tempo-ul său, același text poate exprima o varietate de sentimente. Se pot astfel contura trăsăturile psihologice ale unui personaj prin variațiile de tempo ale vorbirii. Dar implicațiile structurilor plurale sînt multiple nu numai în teatru, regie sau genurile clasice de muzică și coregrafie, se întrevede aplicabilitatea lor chiar și în muzica de jazz și pop.

Închid fără vreo altă considerație, citind doar cuvintele autorului acestui studiu, Mihai Brediceanu: „Aplicabilitatea analizei și gândirii matematice în procesul artistic, departe de a închide porțile sensibilității și imaginației, oferă nebănuite perspective de lărgire a orizontului spre care creatorul poate întinde aripile”.

IOAN BACALETE

Foto: CORNEL COLCHER

COLEGIUL DE REDACȚIE

LIVIU CRIȘAN (redactor șef), FRANCISC ALBERT, PETRU ANDEA, VALENTIN VIȘAN (redactor șef adjunct), VIOREL BOLDUREANU, LIVIU NADIȘ (redactor șef adjunct), CRISTIAN TELESU

FORUM STUDENTESC

Adresa redacției: Complexul studentesc, căminul 15, camera 1. Telefon: 2-19-45.

Permanența la sediu: zilnic între orele 20 și 22

COLECTIVUL DE REDACȚIE

GHEORGHE CRIȘAN, RODICA STOIE, GABRIELA ȚINTARU, MIRCEA BÎRSILĂ, MARIAN ODANGIU, EMERIC SZEKELY, IOAN BACALETE, NELU PETRIU, GAVRIL ȚARCZA, OFELIA GHENCUI. Foto: CONSTANTIN DUMA și GHEORGHE ȚĂRȚAN, Prezentare grafică ȘTEFAN ȘT. POPA.